№ 249. Kraków 31 Października — Wtorek. Rok 1854.

Wychodzi w Krakowie
codziennie o godzinie 8 1/2 rano, wyjąwszy Poniedziałki i dni następujące po świętach.

Cena:
W KRAKOWIE miesięczna 1 złr. 30 kr. — kwartalna 4 złr.
W KRAJU kwartalna razem z przesyłką pocztową 5 złr. m. k.

Przedpłata
przyjmuje się w księgarni JÓZEFA CZECHA przy Głównym Rynku N. 453.
Pieniądze przesyłają się *franco* pocztą wprost do BIÓRA EXPEDYCYI CZASU wyraziwszy na kopercie „prenumeracyjne pieniądze".

CZAS

Przyjmują się
OGŁOSZENIA, ROZPRAWY, ODEZWY wszelkiego rodzaju.
DONIESIENIA literackie, księgarskie, handlowe, przemysłowe, rolnicze itp.
UWIADOMIENIA tyczące się sprzedaży, kupna, dzierżaw itp.

Za opłatą
od wiersza petytowego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr. następne po 2 kr. — z dopłatą po 10 krajcarów za każdą publikacyą na stępel rządowy.

Listy
niefrankowane nieprzyjmują się, wyjąwszy od stałych lub znanych korespondentów.
☞ Numer pojedynczy kosztuje 10 groszy.

☞ Dla wygody Szanownych Abonentów zamiejscowych, którzy się z zaprenumerowaniem dziennika *Czas* spóźnili, ogłasza się dwumiesięczna przedpłata, to jest na miesiąc Listopad i Grudzień b. r. kwartału IV w kwocie złr. 3 kr. 20 m. k.

Administracya Dziennika Czas.

Kraków 30 października.

W numerze ostatnim *Débatów* pisze pan Saint Ange:

Zamierzamy skreślić rys twierdz i umocnień Sebastopola według wiadomości czerpanych z najlepszych źródeł.

Zajmiemy się tu jedynie opisem fortyfikacyj na południe miasta położonych i obecnie przez armią sprzymierzoną obleganych, opisanie twierdz przystani na późniéj odkładając. Wspomnimy tylko, że twierdze te, w liczbie jedenastu, leżą wzdłuż obu brzegów przystani, z tych sześć dotykających miasta, bronią portu wojennego i leżą na południowém wybrzeżu, z któréj to strony właśnie armia sprzymierzona atak rozpoczyna.

Zaczniemy od zachodu od zatoki Kwarantanny i postępować będziemy wzdłuż obwodu miasta i portu aż do wschodniego krańca przystani i aż do Czarnéj rzeki; przeciwko bowiem temu obwodowi działają obydwa czoła ataku Anglików i Francuzów. Podamy naprzód ogólny zarys twierdzy.

Sebastopol leży na spadzistéj pochyłości wznoszącéj się piętrami od morza aż do szczytów nagich wzgórz, które milę jeogr. od miasta odległe, nad całą tą pochyłością panują. Z szczytów tych otwiera się rozległy widok na miasto i zatokę. Widok ten jednak zakrywa się w miarę zbliżania się ku miastu, znikają nawet z oka wierzchołki masztów, kraj bowiem obniża się ciągle i zaklęka, równając się w końcu z powierzchnią przystani i portu. W skutek takiego ukształtowania gruntu, miasto piętrzy się amfiteatralnie nad zatoką, podobnie jak Algier, lecz przestronniéj jest rozłożone, ulice ma szerokie, nowoczesnéj bowiem jest budowy, gdyż założone w 1790 roku. Ulice równoległe do wybrzeża zatoki są po większéj części równe, lecz łączące je przecznice pną się przykro w górę; jedynie przecznice końce ulic połączające, łagodniejszą mają pochyłość i dla wozów są przystępne. Miasto posiada wiele okazałych budowli, między któremi odznaczają się kościoły, szczególniéj zaś zabudowania marynarki, zbrojownia, koszary i szpitale. Ludność Sebastopola wynosi w zwykłych czasach 40,000 ludzi, wliczając do niéj 20,000 żołnierzy i majtków. Drugie 20,000 cywilnych mieszkańców składają urzędnicy, żeglarze, wysłużeni wojskowi, kilku kupców, rybacy i wyrobnicy.

Zatoka Kwarantanny na zachodnim końcu południowego wybrzeża leżąca, (kraniec lewego skrzydła oblegających), broniona jest przez podwójną bateryę noszącą miano *bateryi Kwarantanny*. Niedaleko od niéj wznosi się odosobniona twierdza *Aleksander*, a obok téj warowni baterya zwana *Sebastopolem*, albowiem dotyka już miasta. Od téj bateryi zaczyna się mur opatrzony strzelnicami dla ręcznéj broni, a ciągnący się 3000 stóp wzdłuż bystrej pochyłości aż do szczytu wzgórza uwieńczonego wielką okrągłą, wypukłą twierdzą, kształt kapelusza mającą, i bronioną 20 działami na platformie umieszczonemi. Warownia ta otoczona jest u dołu bateryą, któréj okop ma dwadzieścia stóp wysokości. To podwójne obwarowanie sprawia, iż twierdza ta wydaje się zdaleka wielkim bastyonem, na którym wznosi się warownia zwana inżynierskiem mianem *kawaler*. Przed tym długim murem i przed szańcem bastyonu znajduje się rów nie posiadający jednak ani krytéj drogi, ani przeciw-wału (glacis) przed sobą.

Francuzi atakujący z lewego skrzydła, zapewne najprzód zajmą się zdobyciem téj twierdzy; po wzięciu jéj panować już będą nad zatoką i bateryą kwarantanny a nawet nad wschodnią częścią miasta. Lecz inne jeszcze przeszkody zwalczyć muszą nim pod tę twierdzę podstąpią. Przed nią albowiem a pod ogniem jéj dział zbudowano wielkie obronne koszary, zasłonione mnóstwem niedawno wzniesionych szańców to jest lunetami i redutami.*) Do tych koszar przytyka mur otaczający miasto, port, arsenał i ciągnący się aż do przystani warsztatowéj (w któréj budują i naprawiają okręty) leżącéj na wschodnim krańcu zatoki, idący nawet aż ku rzeczce Czarnéj. Mur ten ma przeszło milę jeograficzną długości, 3 stopy grubości i opatrzony jest strzelnicami, a przed nim wykopano rów, z którego ziemię wyrzucono na zewnątrz aby tworzyła przeciw-wał i zasłaniała w części mur od działowych strzałów. Mur ten jednak nie posiada w tyle terasu, to jest wału na którym możnaby ustawić działa. Przy murze, w miejscach gdzie w fortyfikacyi prawidłowéj powinny być bastyony **), Rosyanie wznieśli bateryе strzelające przez wierzch muru. Rozbrojenie okrętów dostarczyło im dział wielkiego kalibru do uzbrojenia wszystkich tych warowni, szańców i bateryj; mają także dostateczną liczbę dość biegłych kanonierów.

Temu niedokładnemu systemowi obwarowań może jedynie pewną wartość i siłę nadać uporczywość oblężonych, znaczna ich liczba, nakoniec zręczność inżynieryi w tworzeniu coraz to nowych przeszkód i zapor pod nogami że tak powiem oblegających, jeżeli takową zdolność inżynierowie rosyjscy posiadają. Środek linii broniony jest przez warownią Aktiar (?), zbudowaną na wyniosłém miejscu górującém po nad całém miastem. Niedaleko téj warowni poczynają się trzy wąwozy, które rozsuwając się od siebie, zstępują aż do przystani. Pierwszy z nich, zachodni kończy się w zatoce Kwarantany; drugi środkowy przerzyna miasto na dwie nierówne części; trzeci wschodni spuszcza się wprost na północ, a przedłużając się w morzu tworzy port. Na dole przy wyjściu z tego trzeciego wąwozu i na wchodniém wybrzeżu portu szczególniéj nagromadzili Rosyanie mnóstwo środków obrony. Albowiem, chociażby spalili swoje okręty, zawsze wiele im zależy, aby nie dozwolić od téj strony przystępu do portu i wzbronić opanowania przedmieścia Grobelnaja, położonego na wschodnim wybrzeżu zatoki. Gdyby bowiem prawe skrzydło oblegających, to jest Anglicy, opanowali to przedmieście, w chwili gdy Francuzi staną się panami owéj twierdzy na szczycie wzgórza położonéj i kształt kapelusza mającéj, miasto byłoby wzięte w dwa ognie i tak zasypane gradem bomb, kul i granatów, iż żadna załoga utrzymaćby się w niém nie zdołała. Wspomnieć tu winienem, że załoga ta nigdy nie może być do poddania się zmuszoną, gdyż nie jest zewsząd otoczona; Rosyanie broniący miasta mają zawsze zabezpieczony odwrot, mogąc przepłynąć przystań i schronić się do twierdz na północnym jej wybrzeżu położonych.

Między dziełami przeznączonemi do obrony wąwozu kończąc go się portem, wymieniają dwie wielkie bateryе w kształcie wież z kamienia i cegły wzniesione. Rosyanie, nie mając dość czasu do wymurowania w głębi portu trzeciéj takiéj wieży, osadzili na mieliźnie wprost wąwozu okręt liniowy, aby bateryą zastąpił.

Oblężeni pracują jeszcze ciągle dzień i noc na całym obwodzie twierdzy, wznosząc i wzmacniając warownie. Połowa załogi jest zajętą temi pracami, a wszyscy zdatni do pracy mieszkańcy muszą w nich brać udział.

Mur półokręgowy który dotąd opisaliśmy, stanowi tak nazwany w obwarowaniach bastyonowanych, główny korpus twierdzy. Pozostaje nam jeszcze do mówienia o umocnieniach zewnętrznych, do których w fortyfikacyach prawidłowych należą: kryte drogi ostrokołem opatrzone, szańce półksiężycowe, reduty i lunety rozrzucone daleko po okolicy, aby wstrzymywać postęp wojsk oblegających i zmuszać je do przedsiębrania wprzód kilku małych oblężeń i szturmów, zanim będą mogły przystąpić do ataku samego korpusu twierdzy.

Sebastopol otoczony jest do koła panującemi nad nim wzgórzami, które, w miarę odsuwania się od miasta, piętrzą się coraz wyżéj, aż dochodzą do szczytów znacznéj wysokości, z tych to ostatnich otwiera się, jak wspomnieliśmy, widok na całe miasto i zatokę. Lecz najbliższe miasta wzgórki znieśli i zniwelowali Rosyanie pracując nad tém lat dwanaście, s ziemią z nich napełnili wąwozy i zaklęśnięcia gruntu, które mogły ułatwiać przystęp do warowni. Dzisiaj więc w odległości 600 metrów (1800 stóp) od twierdzy, nie ma żadnych wzgórz i wyżyn panujących nad Sebastopolem. Za tym zrównanym pasem, Rosyanie wszystkie wyżyny zajęli mocnemi redutami; co spowodowało oblegających do otworzenia przekopów w odległości niezwyczajnéj, bo przeszło na 1800 metrów od warowni. Chociaż te zewnętrzne umocnienia obwarowane są tylko szańcami polowemi, z ziemi usypanemi, i wprost szturmem branemi być mogły; jednak wodzowie wojsk sprzymierzonych woleli działać prawidłowo i zwolna, jak poświęcać wielu dobrych żołnierzy, których męstwo i krew tak potrzebnemi będą późniéj w stanowczych uderzeniach.

Wszystkie te szańce polowe, wszystkie te umocnienia i warownie na prędce wznoszone, nie mogą posiadać siły i wytrzymałości istotnych fortyfikacyj stałych. A chociaż Rosyanie mają znaczną liczbę ciężkich dział, same jednak armaty bez dobrych szańców nie są silną twierdzą. Doświadczenie z wszystkich oblężeń zebrane dowiodło, iż ogień oblegających zawsze bierze przewagę nad ogniem najlepszych twierdz; gdyż ogień ataku jest dośrodkowy, skupiony i zestrzelający się; przeciwnie ogień obrony jest rozstrzelający się i odśrodkowy.

Oto rys, jaki mogliśmy podać, umocnień twierdzy, która niewątpliwie zdobytą zostanie przez dzielne wojska Anglii i Francyi, a zdobycie to wielki rozgłos mieć będzie w całéj Europie.

*) *Reduta* jest to szaniec zamknięty ze wszystkich stron okopem. *Luneta*, szaniec z trzech stron zamknięty, z czwartéj tylnéj otwarty i rowem tylko zabezpieczony.

**) Bastyon jest warownią przykrytą z wierzchu, to jest mającą sklepione kazamaty, w których stoją działa zabezpieczone tym sposobem od kul i bomb padających z góry, a dające ognia strzelnicami w ścianach bastyonu porobionemi.

Korespondencya Austryacka zawiera następujący miasta Krakowa dotyczący artykuł:

W przedmiocie zaprowadzenia napowrót w mieście Krakowie z dniem 1 listopada powszechnego podatku konsumpcyjnego, wydanem zostało za najwyższém zezwoleniem rozporządzenie Ministeryum Skarbu z dnia 25go paźdz., w moc którego istniejący dotąd w Krakowie podatek od rzezi bydła i trunków zniesionym został, a w to miejsce postanowiono od przedmiotów właściwą taryfą objętych, oznaczone tam opłaty, które przy wejściu do linii miasta, w urzędach rogatkowych, w głównym urzędzie konsumpcyjnym w samém mieście, w szlachtuzach i w młynach przez dzierżawcę pobieranemi być mają. W tym celu miasto Kraków uznaném zostało pod względem podatku konsumpcyjnego za miasto zamknięte, i postanowiono punkta przez które wprowadzenie przedmiotów podatkowi ulegających jest dozwolone, obok oznaczenia ich napisami urzędowemi.

Od opłaty podatku konsumpcyjnego na liniach wchodowych wyjęte są: woły, byki, krowy i cielęta więcéj jak roczne, od których opłata jak dotąd w szlachtuzach pobieraną będzie; wyjętemi także są: od składania jéj przy wejściu do miasta zboże chlebne jako to: pszenica, kukurudza, orkisz, żyto i zboże w ziarnie, od którego podatek przy odstawieniu go do młyna w Krakowie pobierany być ma.

Ze względu atoli, że traktat celno-handlowy zawarty między Austryą i Prusami pod dniem 18 lutego 1853 r., do którego późniéj przystąpiły księstwa Parmy i Modeny, tudzież państwa do Związku celnego niemieckiego należące, w artykule 9 przepisuje, że od wszystkich wyrobów wyszczególnionych w allegacie lit. B. do 3 artykułu tegoż traktatu dołączonym, jeżeli pochodzą z territoryum państwa do traktatu należącego i są wywożone do territoryum państwa drugiego również w traktacie udział mającego, jeżeli wedle przepisu udowodnioném zostanie, że jako albo zagraniczne cło wchodowe na jednéj z komor związkowych opłaciły, albo też że od opłaty takowego są wolne; żadna więcéj opłata czy to na rachunek rządu, czy też na rachunek gmin lub korporacyj nie będzie mogła być pobieraną, przeto od wszystkich powyższych przedmiotów o ile podług przepisów mogłyby ulegać podatkowi konsumpcyjnemu, podatek ten, ani na skarb, ani na rzecz gminy pobieranym nie będzie, jak skoro w porządku celnym udowodnionym zostanie, że przedmioty te jako zagraniczne postępowaniu celnemu poddane już były, albo też od takowego są uwolnione. Przedmiotami takiemu są: (*tu wylicza Kor. Austryacka wszystkie przedmioty pochodzące z państw celno-związkowych, które taryfa przy niedzielniejszym numerze Dziennika naszego dołączona, jako wolne od opłaty podatku konsumpcyjnego wymienia i dodaje*). Postępowanie celne ze wszystkiemi temi artykułami przy wprowadzeniu ich do m. Krakowa, nie będzie mogło być załatwiane przez urzędy rogatkowe, ale pertraktowane będzie przez główny urząd Verwalteryi w Krakowie i urzęda rogatkowe, przedmioty takie tejże Verwalteryi do sprawdzenia dopełnionych przepisów celnych przesyłać mają.

Pod względem atoli postępowania z wszystkiemi innemi artykułami, oprócz wyżéj wymienionych, lub takiemi które pochodzą z krajów nie należących do traktatu celnego z dnia 19go lutego 1853 roku, nadmienia się, że od tych wszystkich przedmiotów podatek konsumpcyjny wraz z dodatkiem gminnym opłacany być ma.

Korespondencya Czasu

Wiedeń 28 października.

ꙍ **Jakkolwiek sytuacya jest zawikłaną i niebezpieczną, nie jest wszakże już tak groźną dla pokoju całéj Europy, jak to się po większéj części zdaje. W prawdzie, można na uspokojenie wróżących ciągle wojnę ogólną, powiedzieć, że wróżby te od dwóch blisko lat słyszymy. Na początku kwestyi wschodniéj, zdawało się ogólnie, że Austrya i Prusy, pójdą za polityką rosyjską: dziś zdaje się, że już przyjęły za swoją politykę Państw zachodnich. Mojém zdaniem polityka Państw niemieckich pomimo rozmaitych odcieni była i jest polityką właściwą, prawie osobną, albo przynajmniéj do ogólnéj, wyłącznemi, niemieckiemi przystósowaną interesami. Zlokalizowanie wojny i jéj oddalenie od granic Austryi, a następnie i Niemiec, stało się téj polityki głównym celem od chwili, gdy wybuchowi wojny między Rosyą i Turcyą przeszkodzić się niezdołało. Środkiem dopięcia tego celu, była i jest neutralność zbrojna lecz pojednawcza. Gabinet tutejszy na téj drodze jest dotąd. To co *L'Independance Belge* mówi o przymierzu zaczepno-odporném z Francyą i Anglią, zasługuje o tyle na wiarę, o ileby wierzyć można było, że Rosya myśli o wojnie zaczepnéj z Austryą. Owóż zapewnienia najsolenniejsze, które tu doszły jeszcze niedawno z Petersburga usuwają zupełnie tę ewentualność. Pozostaje na placu kwestya nie wojny lecz pokoju. Wezwanie wspólne Prus i Austryi uczynione gabinetowi rosyjskiemu może układom otworzyć wrota. Jest to myśl, nad którą p. Pfordten i p. de Manteuffel naradzają się w téj chwili. Gabinet tutejszy, pomimo wszystkich przygotowań wojennych, chce pokoju, i spodziewają się, że rezultat narad w Berlinie ułatwi środki jego utrzymania i ustalenia.**

Z Krymu nic nowego.

Berlin 28 października.

† **Spodziewano się, że konferencye ministrów-prezydentów bawarskiego i saskiego, pp. Pfordtena i Beusta, z ministrem-prezydentem pruskim, p. Manteufflem, dziś się skończą i załatwią zaszłe pomiędzy Austryą a Prusami nieporozumienia. Powiększył nadzieję tę powrót hr. Esterhazego którego instrukcye mają być znacznie łagodniejsze, aniżeli się tego po ostatnich notach dyplomatycznych gabinetu wiedeńskiego spodziewać było można. Celem pana Pfordtena ma być, skłonić Prusy do częściowego zastosowania się do życzeń Austryi, mianowicie do przyjęcia dwóch pierwszych punktów rękojmi (wolność Dunaju i zmiana protektoratu w Księstwach), aby przez to zapobiedz przyłączeniu się Austryi do państw zachodnich, oraz dalszym z przyłączenia się tego wynikającym następstwom. Wiadomo, że te to dwa punkta Austrya szczególnie popiera w Bundestagu, uważając, że interesa Niemiec ściśle są z niemi związane. Prusy nic przeciwko nim nie mają, ale obawiają się, aby obstawanie przy nich nie wciągnęło Austryi do wojny z Rosyą; dlatego żądają, aby Austrya nietylko warunki te, ale i cały stosunek swój dzisiejszy w Księstwach ściślej oznaczyła, jest to delikatne żądanie. Dyplomacya nie wypowiada nigdy wszystkiego odrazu. Trudno zresztą wszelkie ewentualności i kolizye przewidzieć i każdorazowe postępowanie oznaczyć naprzód. Pan Pfordten podobno radzi: aby Austrya i Prusy wystosowały wspólną notę do gabinetu petersburgskiego, i raz jeszcze wezwały go z naleganiem do powolności względem rzeczonych dwóch punktów. Austrya ma przy téj sposobności dać bliższą deklaracyą podanych dawniej Rosyi warunków, aby z jednéj strony gabinet petersburgki, którzy warunki te właśnie dla niepewności ich osnowy był odrzucił, z drugiej strony gabinet pruski, który w interesie swoim i Niemiec domaga się ciągle takowéj deklaracyi, zaspokoić i drogę do pomyślniejszych układów utorować. Gdyby Rosya na przedstawione w tym sposobie wnioski przystała, a w szczególności dała dostateczniejsze niż dotąd zapewnienia, że granicy Prutu w żadnym razie, ani z politycznych ani z strategicznych względów nie przekroczy; w tenczas państwa niemieckie powinnyby się w żądaniach swych uważać za zaspokojone, a to nie tylko w tych, które w skutek protokółów wiedeńskich przez wzgląd na państwa zachodnie, lecz także i w tych, które w skutek traktatu 20 kwietnia ze względu na własnych krajów interesa czynić do Rosyi widziały się w powinności i konieczności. Taką ma być myśl i droga pośrednictwa p. Pfordtena. Jest to, jak widać, projekt do innych układów, przyczepiony do dawniejszego oświadczenia jednéj z depesz austryackich do**

gabinetu petersburgskiego, które zapowiadało powtórne wniesienie odrzuconych punktów rękojmi w stosowniejszéj porze. Pora ta nadeszła. Jest rzeczą pewną, że wniesione powtórnie przez Austryę samą, bez poparcia Niemiec, chociaż do dwóch tylko punktów sprowadzone rękojmie, Rosyaby na nowo odrzuciła. Innyby może rzecz miała skutek, gdyby Austrya i Prusy, poparte przez całe Niemcy, jednomyślnie odezwały się do Rosyi. W razie pomyślnéj odpowiedzi pozostałyby oczywiście całe Niemcy, nie wyjmując Austryi i Prus, na stanowisku neutralnem. Jest to zapewne istotna dążność pośrednictwa, bawarskiego. Czy taki rezultat tylu dyplomatycznych zabiegów w dzisiejszym stanie rzeczy jest jeszcze możebnym; czy Rosya może przystać na tanie zapewnienia, że w żadnym razie granicy Prutu nie przestąpi, skoro oprócz Austryi wolno i Turkom i sprzymierzeńcom jéj wkroczyć do Księstw, gdy tego uznają potrzebę, i stamtąd ścigać nieprzyjaciela? są to pytania, na które tylko czas odpowiedzieć może.

Gazety szląskie podając niektóre wiadomości militarne, jeśli prawdziwe, nie każą się spodziewać zbyt długiego przeciągnięcia się dotychczasowéj neutralności Austryi. Potwierdza się to wielu innemi okolicznościami. Mówią tu np. że na zapytanie się Austryi, co znaczy napływ wojska rosyjskiego w Królestwie Polskiém, dano odpowiedź z Petersburga w formie zapytania odwrotnego co do wojsk w Galicyi? Podobną drażliwość dostrzedz już było można i w ostatnich dyplomatycznych notach obu gabinetów. Wszakże od dyplomatycznego niezadowolenia aż do wypowiedzenia wojny daleki jeszcze przedział.

W miarę wzrastającego nieporozumienia pomiędzy gabinetami wzrasta także namiętność polemiki dziennikarskiej. Podobnie jak w Wiedniu otrzymały i tutejsze dzienniki policyjne ostrzeżenie, aby politykę bieżącą z większem umiarkowaniem traktowały, mianowicie wstrzymywały się od rozumowań uwłaczających godności osób panujących i rządów państw, z któremi Prusy w pokoju zostają. Takowe ostrzeżenie dano *Kreuzzeitung* na piśmie, z powodu polemiki jej przeciwko rządowi francuskiemu, i zagrożono jéj, w razie powtórzenia się takowéj, odebraniem koncesyi druku i wydawnictwa. Innym dziennikom dano ostrzeżenie takowe ustnie. Zabrano także w ostatnim czasie parę numerów *Gazety Powsz. Augsb.* z których jeden skazano sądownie na zniszczenie, drugi oczekuje zapewne tego samego losu. Jeśli się trzeci raz podobny przypadek zdarzy, minister spraw wewnętrznych będzie miał prawo zakazać rzeczonemu dziennikowi debitu w Prusiech. Byłby to ogromny dla niego uszczerbek.

Pruskie miasta nadbaltyckie trwożą się, aby na wiosnę nie były przez okręty państw zachodnich blokowane. Sama pogłoska ta działa już szkodliwie na ich stosunki handlowe. Dzienniki angielskie przypisują głównie Prusom winę, że blokada portów rosyjskich na Baltyku nie przyniosła handlowi Rosyi żadnego prawie uszczerbku. Anglia nie uważa za rzecz sprawiedliwą, wymagać od Prus i innych państw neutralnych, aby zakazały u siebie handlu produktami rosyjskiemi, boby to było zmuszać je do aktu wojennego przeciwko Rosyi; ale Anglia daje do namysłu państwom neutralnym, czy w ich interesie leży, dłużej neutralnemi pozostać? W radzie ministerstwa angielskiego postanowiono odroczyć tę kwestyą do trzech miesięcy, zapewne w nadziei, że stanowisko państw neutralnych ulegnie tymczasem odpowiedniej życzeniom zachodu zmianie.

Paryż 25 października.

Prostuję najprzód omyłkę drukarską, która się wśliznęła w liście moim z dnia 15go b. m. gdzie wyraz *potencya* przekształcony był na wyraz..... *fantazya*.

Zawarcie traktatu między St. Pereyrą a rządem wiedeńskim w celu exploatacyi dróg żelaznych austryackich i przeprowadzenia drogi żelaznéj do Stambułu, jest ważnym wypadkiem. Pereyra jest to bank kredytu ruchomego, jest to rząd francuzki. Traktat, o którym mówię, długo zwlekany z rozkazu rządu francuzkiego, został podpisany z tegoż samego rozkazu, w skutek przekonania, że Austrya postępować będzie zgodnie z Francyą i Anglią. Zawarty traktat jest dla Austryi dobrą operacyą finansową.

Wojna przenieść się może, gdzie-indziéj dopiero po wzięciu Sebstopolu, po opanowaniu Krymu i zajęciu Odessy. Podpisanie potrójnego aliansu miało za warunek zbliżenie do siebie trzech armij i możność wspólnego działania. Zdaje się, że Rosya wkraczając do Dobruczy, zamierza ten plan zniweczyć. Jeżeli się sprawdzi wiadomość o wkroczeniu do Dobruczy i jeżeli temu wkroczeniu nie będzie się mógł oprzeć Omer pasza, będzie to wypadek arcy ważny, którego następstw niepodobna odrazu przewidzieć. Obawiano się długo, aby Anglia nie poprzestała na samym Krymie i nie oddaliła się od wojny kontynentalnéj; obawa ta zupełnie zniknęła. Potrzeba przychylenia się do żądań Austryi i przeszkadzania bogaceniu się Prus handlem neutralnym, czynią Anglią gotową na wszystko. Anglia pokazuje się tak na morzu jak na lądzie natarczywszą niż Francya. Dyplomacya francuzka łagodzi zbyt cierpką niecierpliwość angielską nie spuszczając z oka celu wspólnego. Panowie de Bourqueney i Walewski oddają w tym względzie wielkie usługi. Rzadko dyplomaci wystawieni byli na takie trudności i rzadko tak pomyślny skutek uwieńczał ich mozoły. P. Walewski ma się nudzić w mało świetnym Londynie i czeka na tekę ministeryalną w Paryżu. *Monitor* zajmuje się ciągle Saksonią, starając się widocznie o przyciągnięcie do Napoleona III aliantów Napoleona Igo.

Wczoraj giełda spadła trochę na wiadomość niby telegraficzną, że Rosyanie przebili linią sprzymierzonych pod Sebastopolem. Giełda będzie wystawiona często na podobne plotki. Wzięcie Sebastopolu wymaga długiego czasu, a nawet dwóch operacyi, z przyczyny przedzielenia Sebastopolu odnogą morską na dwie prawie odrębne części. Żartownisie rewolucyjni, nieprzychylni O. Barrotowi powiadają, że kiedy zapytano się w jednym salonie: co zrobić z wziętym Krymem i jak go obronić? O. Barrot miał powiedzieć: „Przeciąc Krym od Rosyi szerokim kanałem pod Perekopem....“ Ciż sami ludzie wynaleźli w Paryżu nazwisko *Lorda Bacaille*, które Francuzi w Krymie mają dawać lordowi Raglan. Ciż sami ludzie dla poróżnienia Francyi z Anglią, włożyli w usta jakiegoś dyplomaty w Stambule następujące wyrazy: „On parle de beaucoup de Pachas ici, cependant il n'y en a vraiment qu' un seul, c' est Redcliffe Pacha.“ Ci sami jeszcze ludzie zapewniają, że lord Raglan był przeciwny atakowaniu księcia Menszykowa nad Almą i że marszałek de St. Arnaud z trudnością jego opór przełamał. Plotek i *bon mots* rewolucyjnych będzie co nie miara, dopóki niedowiemy się o wzięcie Sebastopola. Francya wysyła ciągle wojsko do Krymu, ale nie wysyła tyle, ile umówiono. Krym jest tylko jedném skrzydłem operacyj francuzkich; trzeba pamiętać o lewém skrzydle, stojącém nie daleko Renu. Ostatni pobór wojska zrobił pełnemi wszystkie bataliony francuzkie. W toku wojny i przygotowań wojennych, przyjemnie jest czytać zdanie sprawy z posiedzenia instytutu literackiego w Bedford, na którem przemówili lord John Russell i sir Hamilton Seymour. Gdzieindziéj arystokracye są nieprzyjaciółkami światła, nieprzyjaciołkami nawet szkółek wiejskich, w Anglii przeciwnie arystokracya mówi głośno i wyraźnie, że opiera siłę narodu na świetle i nauce. Jak się teraz dziwić wysokości i jedności ducha publicznego w Anglii! Anglia składa w parę tygodni z milion złp. na potrzeby samych rannych, na potrzeby prawie zbytkowne, albowiem mimo krzyku *Timesa*, ranni angielscy doznają na wschodzie dostatecznego starania i wygody.

Doniosłem wam niedawno o konferencyach dyplomatów amerykańskich. Konferencye te odbyły się w Ostendzie. Francya i Anglia mają być niespokojne o cel narady.

P. Soulés wraca do Madrytu. Stanowisko Hiszpanii w obec Stanów-Zjednoczonych jest ciągle trudne. Hiszpania ma obecnie tylko 27,000 wojska. Elekcye hiszpańskie odbyły się tak jak mi wróżyła ambasada hiszpańska. Wielkie miasta oświadczyły się za Esparterem, a prowincye za O'Donnelem. O'Donnel chce nadać dyrekcyą pracy kortezów, chce przedstawić projekt do nowéj konstytucyi, a Espartero chce zostawić tę rzecz wolnéj woli kortezów. O' Donnel chce podnieść siłę armii, a Espartero lęka się ręki do tego przyłożyć, w obawie narażenia sobie Hiszpanów, mało ochoczych do służby wojskowéj. Espartero pokazuje się zawsze słabym i bez woli. Trudno dziś powiedzieć komu dadzą racyą kortezy.

Dziś o 11éj zrana, odbył się w wielkim orszaku tak miejscowych jak cudzoziemców pogrzeb Maryi z książąt Czartoryjskich księżnéj Würtembergskiéj. Książę Hieronim był reprezentowany przez swych adjutantów. W orszaku przyjaciół zmarłéj księżnéj, spostrzegłem księcia Monléar, margrabiego de Custine, senatora Claudiusza Thayer itd.

Kraków d. 30 października. W dniu 29tym października tutejszy Wydział Gminy wraz z p. burmistrzem na czele, doręczył JEx. Prezydentowi krajowemu hr. Mercandinowi, dyplom honorowy obywatela Miasta Krakowa.

Czytamy w *Gazecie Lwowskiéj* z 27go października: Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiąże Karol Ludwik, wyjechał wczoraj na kilka dni w Samborskie i Stryjskie, zwiedzić karpackie podgórze i zapoznać się bliżéj z położeniem, stanem i stosunkami kraju tego, w którym upodobał sobie obrać mieszkanie. Z chlubą szczyci się obywatel, że ziemia ta znalazła upodobanie w oczach dostojnego Brata Monarchy naszego i z wdzięcznością składa mu dzięki, że osobiście dopatrywać raczy właściwości pożycia u mieszkańców tego kraju. Towarzyszy podróży Arcyksięcia JE. Pan Namiestnik JW. Hr. Agenor Gołuchowski i jego niespracowanéj gorliwości winien kraj, że ziemia nasza znalazła względy w łasce Cesarza i upodobanie u Jego Cesarzewiczowskiéj Mości.

Wiedeń 28 października. *Indep. Belge* donosi z Wiednia za rzecz pewną, że układ między rządem austryackim a p. André pełnomocnikiem towarzystwa kredytowego francuskiego zawarty już został, i tyczy się następujących przedmiotów: 1) koléj północna czyli czeska od granicy saskiéj począwszy, przez Pragę do Berna i Ołomuńca. 2) koléj południowo-wschodnia czyli węgierska centralna. 3) kolej orawicka do Busiaczu czyli od kopalń węgla w Banacie do Dunaju Wszystkie te koleje odstąpione zostały towarzystwu na lat 90. Prócz tego rząd odstępuje pomienionemu towarzystwu na wieczne czasy: 1) kopalnie węgla kamiennego w Brandeisl w Czechach; 2) do wyboru przestrzeń 30 do 40 kilometrów kwadr. w kopalniach węgla w Fünfkirchen; 3) posiadłości przemysłowe i należące do dóbr skarbowych w Banacie Temeszkim składające się z kopalni węgla, która przez koléj orawicką ma komunikacyę z Dunajem; następnie rozmaite machiny, warsztaty, odlewarnię dział, a wreszcie 120,000 hektarów lasu i roli uprawéj. Cena kupna oznaczona jest na 200 milionów. Rząd gwarantuje towarzystwu 5% zysku w ciągu całego czasu posiadania przez nie kolei. Towarzystwo uwolnione jest od wszystkich podatków od machin, kopalń i posiadłości na lat 30, tudzież od cła przy wprowadzeniu szyn, które w ciągu 5 lat na własny użytek obróci, jak niemniéj od cła na środki komunikacyjne w 5 latach wprowadzone z zagranicy. Cena nabycia złożoną być winna w 3 latach bez procentu. *Bohemia* podaje niektóre daty tyczące się tych kolei: koléj północna wliczając do niéj koléj uboczną ołomuniecką wynosi $62\frac{1}{8}$ mil długości. Po koniec 1851 kosztowała 43,168,601 złr. W końcu lipca r. z. było na niéj 134 lokomotyw, 114 tenderów, 145 wagonów osobowych, 1147 towarowych. Dochody téj kolei wynosiły w kwartale od 1go maja do ostatniego lipca r. b. 1,393,601 złr. — Koléj południowo-wschodnia miała w r. 1851 od Marchegu do Szolnoka długości $43\frac{3}{4}$ mil. Budowało ją towarzystwo prywatne, a skarb nabył ją w r. 1850. Część jéj przez towarzystwo wyprowadzona była za 21,306,515 złr., skarb ukończył ją za 4,547,340 złr., a poźniéj przedłużono ją $15\frac{1}{8}$ mil do Szegedina. Po koniec lipca r. b. było na niéj 121 lokomotyw, 106 tenderów, 108 pojazdów osobowych i 1301 ciężarowych. Dochody wynosiły w maju, czerwcu i lipcu r. b. złr. 1,839,261. Wartość jéj podniesie się niezmiernie skoro poprowadzoną będzie przez Temeszwar i Lugos z jednéj strony do Orsowy, z drugiéj do Hermanstadtu. Koléj Basiahzko - Orawicka długa jest na mil 9.

Francya.

Cesarz przesłał do pani marszałkowéj Saint-Arnaud list następującéj treści.

Saint-Cloud 16 października 1854.

Pani Marszałkowa! Nikt bezwątpienia więcéj nademnie nie dzieli boleści, która cię dotknęła. Marszałek przyłączył się do sprawy mojéj od dnia, w którym opuściwszy Afrykę dla przyjęcia teki ministerstwa wojny, usiłował przywrócić porządek i władzę w tym kraju. Zapisał on imię swoje w księdze wojennéj sławy Francyi, w chwili, kiedy pomimo zdań bojaźliwych dotknąwszy stopą Krymu, wygrał wraz z lordem Raglan bitwę nad Almą i armii naszéj utorował drogę do Sebastopola. Straciłem w nim wiernego w trudnych wypadkach przyjaciela, a Francya w chwilach niebezpieczeństwa gotowego do uług jéj żołnierza. Prawo jakie miał do wdzięczności powszechnéj i mojéj, niemoże zapewne ukoić żalu pani, poprzestaję zatém na zapewnieniu jéj, że uczucia jakie wzniecił we mnie marszałek, przeniosę na nią i jéj rodzinę. Przyjmij zatém pani Marszałkowa szczere ich wyrażenia... *Napoleon.*

Rossya.

Reskrypt cesarski, do Naczelnego głównego morskiego sztabu Jego Cesarskiéj Mości, finlandzkiego jenerał-gubernatora, jenerał adjutanta, admirała, jaśnie oświeconego księcia Menszykowa.

Książę Aleksandrze synu Sergiusza! Ukazem rządzącego senatu i rozkazami do armii i Floty, mianowaliśmy was głównodowodzącym wojennemi lądowemi i morskiemi siłami w Krymie znajdującemi się, z pozostawieniem przy dotychczasowych urzędach i obowiązkach, i nadaliśmy wam wszelkie prawa, władzę i przywileje, przynależne Głównodowodzącemu armią podczas wojny według ustawy dla zarządu armiami z dnia 5go grudnia 1846 roku, oddawszy także na tych samych prawach głównodowodzącego półwysep Krymski pod wasze zwierzchnictwo. Pozostajemy przekonani, że z rozszerzeniem praw i władzy waszéj, usprawiedliwicie zupełnie położone w was przez nas zaufanie.

Na oryginale własną Jego Ces. Mości ręką napisano: „Mikołaj.“

Gatczyno 30 września 1854. r.

Hiszpania.

Wiadomości z korespondencyi madryckiéj zamieszczonéj w *Indépendance belge* dochodzą do dnia 21 b. m. Z tych dowiadujemy się że kryzys ministeryalna zajmuje ciągle opinią publiczną i zdaje się być nieuchronną. Jednak w tym względzie nic jeszcze nie zaszło nowego. Marszałek O'Donnell chce wystąpić z ministeryum, wstrzymują go tylko jego przyjaciele aż do zgromadzenia kortezów, mających orzec które z obu stronnictw zająć się ma składem nowego gabinetu.

— Minister finansów ogłosi rozporządzenie odnośne do oporu miasta Saragossy płacenia cła. P. Collado wyczerpał wszelkie pojednawcze środki zgodne z prawem i dostojeństwem swojem, wszystko atoli było nadaremnie.

Saragossa jest po Barcelonie jedném z miast najważniejszych, szczęśliwe jéj położenie nad Ebro rozległy jéj nadaje handel. Nie może ona przeto używać bezprawnego przywileju, ażeby w chwili kiedy Hiszpania wszelkich wysileń ze strony narodu wymaga, nie stała się dla innych miast zgubnym przykładem.

— Książę Montpensier mieszkający jak wiadomo w Sewilli zjednał sobie popularność w całéj Andaluzyi, udzielając uboższym rodzinom w czasie cholery nietylko rady, lecz nawet pieniężnego wsparcia. Towarzyszył mu zwykle w podobnych miłosiernych wycieczkach zręczny i pełen poświęcenia lekarz, doktór Serano. Księżna Montpensier siostra królowéj Izabelli nie dała się wyprzedzić mężowi w starannéin pielęgnowaniu dotkniętych tą chorobą, po któréj ustaniu w Sewilli, udali się oboje księstwo do San-Lucar w celu niesienia nieszczęśliwym pomocy tamże.

— Królowa Izabella wynurzyła gabinetowi swoje niezadowolenie z powodu rozbieranéj kwestyi, czy ma lub niema być mowa tronowa, dodając że chce być obecną otworzeniu kortezów.

— Roboty około telegrafu elektrycznego posuwają się szybko, i do Pampeluny już są uskutecznione; spodziewać się należy, że w dniach kilku Madryt bezpośrednio linią telegraficzną połączony zostanie z Francyą.

— Dług bieżący powiększył się w ostatnim miesiącu o 21,958,460 realów. Minister finansów przedłoży kortezom w chwili ich zgromadzenia rozmaite plany dla polepszenia stanu budżetu.

— Królowa ma przybyć 21go do Madrytu. Ministrowie udali się byli do Pardo, a N. Pani dowiedziawszy się o niezgodzie wybuchłéj w łonie gabinetu, prosiła ich ażeby się starali porozumiewać z sobą aż zgromadzenia posłów.

Pomimo atoli pozornego załatwienia kwestyi ministeryalnéj, umysły nieuspokoiły się jeszcze. Mówią w Madrycie o ważnych wydarzeniach których Pardo dziś właśnie miało być widownią. Według jednych królowa wzruszona głęboko wstrząśnieniami, których doznał półwysep, chcieć miała po raz trzeci nagle opuścić Hiszpanię i skazać się na dobrowolne wygnanie. Na to ze wszech stron słychać odpowiedzi, że królowa nie należy do siebie, lecz do narodu, który ją umieścił na tronie jéj ojca. Inni utrzymują, że ciągłe odezwy listowne Maryi Krystyny do królowéj są jedynym powodem jéj melancholicznego usposobie[illegible] Królowa Izabella miała niedawno powiedz[illegible]o jednéj z swoich dam: „Dla czegóż zmu[illegible] mnie zostać tu przeciw woli narodu który [illegible] miejscu miłości ma wstręt do mnie, a może groźbę nawet w głębi swego serca? Niech mi dozwolą gdzieindziéj szukać spokojności, któréj tu znaleść niemogę. Któż wie czy nie przeznaczono mi być Ludwikiem XVI. dla Hiszpanii.“

Smutne te wyrazy królowéj nadają żywioł najnierozsądniejszym wnioskom, zniechęcenie jednak królowéj jest bezzasadnem, gdyż naród hiszpański nietylko niema do niéj wstrętu, lecz zawsze najwierniejszym jest tronowi i dynastyi.

Królowa przybywszy do Madrytu nie wróci już tym razem do Pardo. Wojsko załogi madryckiéj wychodzi właśnie ku Pardo naprzeciw N. Pani.

P. Alende Salazar minister marynarki i przyjaciel Espartera ogłosił manifest do mieszkańców tych prowincyj, które go posłem wybrały. Zalecając spokojność swoim współobywatelom, wznawia on kwestyą dynastyczną prawie z powątpiewaniem o trwałości tejże. Podobne zdania w przedmiocie przyszłości Hiszpanii nie mogą się przyczyniać do usunięcia obawy, jaka ogarnia umysły publiczności.

W kościele San Isidoro el Real dziś i jutro to jest 22go odbywać się będą egzekwie za poległych w czerwcu i lipcu. Obrządek ten którego wspaniała uroczystość wystarczyłaby po inne czasy do wywołania najwrzawliwszych demonstracyj, dziś odbywa się w pośród ponuréj obojętności.

Kraje Czarnomorskie.

Journal de Constantinople następujący ogłasza buletyn z Krymu: Po pamiętnym zwycięstwie nad Almą, wojska ekspedycyjne wykonały następujące działania, które tu pobieżnie streszczamy: Po zwycięstwie tem, sprzymierzeni pozostali trzy dni we wsi Almie, aby rannych przenieść na statki i nabrać żywności. Dnia 23go września ruszyli naprzód i obozowali w dolinie Kaczy, gdzie nie ujrzeli ani jednego żołnierza rosyjskiego. Floty połączone odbyły takiż sam ruch i płynęły za armią. Dnia 24 przeszli przez rzekę Belbek i rozbili obóz w bliskości strasznych stanowisk, gdzie Rosyanie nie śmieli ich zaczepić, lubo mogli im stawić znaczny opór. Dnia 25go wojska sprzymierzone odbyły wielki ruch około Sebastopola, a po przebyciu lasu około 1éj w nocy stanęły we wsi spalonéj, z któréj wyparto Rosyan. Tymczasem zniszczyły wodociągi i studnie. Dnia 26go zeszły w dolinę i rozłożyły się obozem powyżéj Czernéj. Dnia 27go przedsiębrały wielki rekonesans, a 4ta dywizya francuska udała się blisko pod Bałakławę. Tegoż dnia marszałek St. Arnaud prawie na łożu śmiertelném wręczył jenerałowi Canrobert, pismo w którém mu powierzył dowództwo naczelne. Dnia 28go wojska sprzymierzone stały pod Bałakławą. Dnia 29go zabierała się 2ga i czwarta dywizya francuska wysiąść na ląd u przylądku chersońskiego, gdy tymczasem armia angielska wysadzała na ląd działa swoje pod Bałakławą.

Dnia 30go armie ekspedycyjne obozowały pod Sebastopolem, który zupełnie obsaczyły. Dwie pierwsze dywizye francuskie pod wodzą jenerała Bosquet i dwie angielskie tworzyły korpus obserwacyjny i założyły obóz oszańcowany w miejscu dla Rosyan niedostępném. Reszta wojsk wzięła się do robót oblężniczych. Armie oble-

gające nie wiele pracowały w ziemi. Wszystkie bateryе wystawiono jak o tém była już mowa w podkowę. Z flot wyciągano działa i marynarze do ich usługi przeznaczeni wysiadali, i spodziewano się rozpocząć ogień niebawem. Liczne posiłki osobliwie jazda wciąż przybywała. Według ostatnich doniesień posiłki te składały się z 8 szwadronów strzelców afrykańskich i huzarów. Stan zdrowia armii sprzymierzonéj był dobry, kilka tylko wypadków cholery pojawiło się. Szczątki armii rosyjskiéj czekały pod Belbekiem na jen. Osten-Sackena, żeby uderzyć na armię oblężniczą.

Parowiec angielski „Simla", donosi z Krymu pod d. 11 b. m. Rosyanie którzy uczynili wycieczkę, aby zaczepić wojska sprzymierzone, przeznaczone do obrony tych, które zatrudnione były kopaniem szańców i z największym pośpiechem robotami temi zajmowały się, odparci zostali z wielką stratą i nader szybko przez strzelców wincenńskich. Ten sam parowiec przywiózł wiadomość, że austryacki statek przewozowy który nazbyt się zbliżył pod bateryе rosyjskie, opuszczony został przez osadę w skutku nader silnéj kanonady, lecz w chwili gdy nieprzyjaciel zbliżył się aby go opanować, parowiec „Brenda" dowodzony przez syna admirała Borera prześcignął łodzie, i mimo ognia bateryj rosyjskich uprowadził statek.

Eskadra francuska która w operacyach swoich widzi się być tamowaną przez zatopienie części floty rosyjskiéj u wejścia do portu Sebastopolskiego, nie chce dać się uprzedzić armii lądowéj i wszystkiemi środkami jakich użyć może, jest czynną przy robotach oblężniczych. Pod rozkazami kapitana okrętu p. Rigaut de Genouilly wystawiła ona straszne bateryе a w d. 7 admirał Bruat odbył bardzo ważny rekonesans na zachód od Sebastopolu aż blisko warowni nieprzyjacielskich broniących twierdzę od morza. Kilka łodzi z kompaniami z okrętów „Montebello", „Napoleon", Charlemagne i „Jean Bart" popłynęło tegoż dnia o świcie ku zatoce strzeleckiéj i trzymało się blisko brzegów, żeby ich niedostrzeżono. Za niemi udał się „Roland" który wpłynął pod ogniem bateryj rosyjskich. Admirał w towarzystwie szefa swego sztabu jlnego kontradmirała Charnera, dowodzców okrętów i kilku adjutantów wraz z pułkownikiem jednym ze sztabu jlnego wysiadł ze 600 majtkami na wschód zatoki i zasłonięty murami i i krętemi drogami, dotarł do wyżyn panujących nad warownią kwarantanny blisko na 600 metrów od warowni sebastopolskich. Zbadano dokładnie miejscowość, aby się przekonać czy można tam urządzić bateryę morską. Rosyanie strzelali uporczywie na ten oddział, ale admirał dopiął już celu swego. Wszyscy majtkowie wysiedli z łodzi powitanych krociami bomb i kul działowych lecz bez szkody. Łódź tylko dowódzcy okrętu „Charlemagne" ugodzoną została kulą, która szczęśliwie przeleciała między wioślarzami nikogo nie trafiwszy.

Parowiec francuski „Ajaccio" który odpłynął z pod Sebastopola 8go a przybył do Stambułu 10go i angielski „Toning" który wyruszył 9go a 11go przybył, przywieźły wiadomość, iż armie sprzymierzone gotują się do napadu na twierdzę. Żadne pewnie oblężenie nie było prowadzone tak straszliwemi środkami. Lubo grunt skalisty, sprzymierzeni wysypali przecież ogromne szańce, które ich bronić mają przeciw niebezpiecznemu napadowi zewnątrz miasta. Owa trudność w kopaniu i silne obwarowanie się zmusiły ich do zwłoki głównego napadu na twierdzę. Czynność ich ogranicza się na tem, aby wielkie roboty swoje oblężnicze bronić ogniem dział, co też skutecznie się odbywa.

Aby poprzeć jeszcze prace oblężnicze wysłano do Krymu 5000 wojska tureckiego, z któremi doliczywszy do tego posiłki z Warny, Burgas i Gallipoli, armie zwiększone zostaną przeszło o 30,000 i wynosić będą siłę 110,000 ludzi, między któremi 25,000 marynarzy; 13 tysięcy stanęło już w Krymie. Wziąwszy na uwagę tę ogromną siłę i niechęć Rosyan tyloma klęskami upadłych na duchu, jakżeby można wątpić na chwilę o rychłym i zupełnym skutku wyprawy?

Nieszczęśliwy przypadek w nocy zaprowadził do niewoli oficera ordonansowego Dampierre. Wracał on wieczorem z obiadu na okręcie wraz z Drem Mouret i jednym strzelcem i miał jeszcze trzy mile do obozu, ale zmylił drogę i natrafił na pikietę rosyjską, Dampierre z towarzyszami swemi puścił się galopem, ale wysłano za nimi kilka strzałów i koń pod nim ugodzony upadł, a Rosyanie przypadłszy wzięli go i uprowadzili do Sebastopola, gdzie zresztą dobrze się z nim obchodzą.

Listy z Bałakławy z 11go donoszą, że korpus armii rosyjskiéj z 25,000 ludzi zbliża się do Sebastopola i że jen. Bosquet który się trzyma w mocném stanowisku o milę od miasta z dwoma dywizyami, zmoże go niezawodnie, gdyby chciał dostać się do miasta.

— Donoszą z Petersburga: Po dzień 15ty października nie rozpoczęto jeszcze bombardować Sebastopola, próbowano tylko ostrzeliwać ze strony lądu warownię kwarantanny przez port tegoż imienia. Sprzymierzeni pracują nieustannie nad umocowaniem swego obozu, ale zwracają uwagę na wschód, gdzie armia rosyjska stoi, aby nie być przez nią zaczepieni i nie doznać przeszkody w robotach oblężniczych. Oddziały rosyjskie napastują bez przerwy pikiety nieprzyjacielskie. A lubo Rosyanie zasłonięci są wzgórzami, wszelako na południowschód Bakczyseraju założyli warowny obóz i otrzymawszy dopiéro znaczniejsze posiłki, zamierzają bliżéj prawego skrzydła sprzymierzonych założyć drugi obóz w górze rzeki Belbeku. Droga z Perekopu do Simferopolu i Bakczyseraju ciągle otwarta, a mała załoga sprzymierzonych w Eupatoryi hamowaną jest w zaczepkach swoich przeciw nadciągającym posiłkom przez korpus obserwacyjny rosyjski w wsi Ablan stojący. Inne wzmocnienia przybywają azowskiém morzem przez Arabad i Kercz. Główny korpus rosyjski stoi w związku nieprzerwanym z fortecą przez północne warownie, które znów z południowemi komunikują się przez wodę. Choćby niektóre fortyfikacye i samo nawet miasto dostało się w ręce nieprzyjacielskie, to i tak nie opanuje on wszystkich warowni.

— Z Bukaresztu donoszą pod dniem 25 października, iż miano tam z Krymu wiadomości dochodzące do 21go, wedle których bombardowanie twierdzy nieustawało, lecz bez widocznego skutku. Szturmu jeszcze nie było, lecz mury miasto otaczające ponieść miały znaczny uszczerbek. Parowiec austryacki „Custozza" czeka w Bałakławie na rezultat oblężenia, żeby bezzwłocznie donieść o tem c. k. Internuncyuszowi w Stambule; stąd wnoszą, że poseł ten ma na taki przypadek zawczasu udzielone sobie instrukcye. Co najmocniéj zadziwia, to milczenie francuzkich i angielskich urzędowych dzienników, gdy zdawało się wszystkim, iż przez Warnę, Ruszczuk, Bukareszt i Hermansztadt jako pierwszą stacyę telegraficzną urządzona będzie codzienna poczta, którą regularnie nadchodzić będą wiadomości o każdodziennym postępie oblężenia. Tymczasem poprzestawać trzeba na częściejszych raportach rosyjskich przez Odessę pochodzących.

— Z Warny donoszą pod dniem 19 b. m. że do tamecznego portu wpłynęły trzy statki kupieckie austryackie przybyłe z Odessy. Kapitanowie ich donoszą, że całe wybrzeża czarnomorskie są blokowane, mimo tego jednak powiodło się jednemu rosyjskiemu parowcowi wojennemu wydostać się na morze i zestrzelać przy ujściu Kilii dwa tureckie statki ładowne węglem i jadące do Krymu. Trzy te okręty kupieckie zagnane wiatrem, były w dniach 17 i 18 na wysokości Sebastopola i one przyniosły pierwsze wiadomości o bombardowaniu téj twierdzy. Ogień z 400 przeszło dział trwał w dniu 17 nieprzerwanie przez 12 godzin i to prawie wyłącznie przeciw bateryom powyżéj portu Kwarantanny. Nazajutrz nie strzelano już w tém miejscu, gdyż Rosyanie opuścili nocą zewnętrzne fortyfikacye i cofnęli się po za mury. 18go zaczęto bić wyłomy; tegoż dnia 5,000 marynarzy i oddział rakietników wysiedli z okrętów pod przylądkiem chersońskim i od téj strony mieli sypać wysoki wał, z któregoby bito wyłomy.

— O śmierci admirała Korniłowa nadeszły doniesienia lubo jeszcze niepewne. Admirał poległ nie w mieście, lecz na bolu bitwy, która miała zajść 17go na wzgórzach między kościołem Ś. Włodzimierza i cmentarzem, który Rosyanie niedawno umocnili szańcami, a wojska sprzymierzone wyparły ich stamtąd po krwawéj utarczce. Punktu tego bronił admirał Korniłow.

— Czytamy w *Gazecie Krzyżowéj:* Donoszono w wielu dziennikach, że w bitwie nad Almą pojazd księcia Menszykowa z ważnemi papierami itp. rzeczami wpadł w ręce sprzymierzonych. Odkąd komunikacya morzem pomiędzy Sebastopolem a Odessą przerwana przez floty nieprzyjacielskie, Rosyanie urządzili pocztę powozową między temi miastami, i tą drogą mieszkańcy Sebastopola zaopatrują się we wszystkie potrzeby. W dzień bitwy nad Almą poczta idąc jak zwykle wpadła w ręce wojsk sprzymierzonych. Jechał nią pisarz ale nie sekretarz księcia i jeden z jego służących, którzy wracali z zakupnem z Odessy. I to jest ów pojazd księcia z ważnemi papierami i kosztownościami.

Księstwa Naddunajskie.

— Proklamacya, którą Sadik pasza wydał do mieszkańców Braiły przy obsadzeniu tego miasta brzmi:

Mieszkańcy Braiły! Odezwy naczelnego wodza wojsk ottomańskich Omera paszy i JW. nadzwyczajnego komisarza Derwisza paszy są już wam znane. Wiecie z jaką ojcowską troskliwością J. C. Mość Cesarz Abdul Medżyd nakazał starać się o porządek i pomyślność prowincyj tych wyswobodzonych z rąk nieprzyjacielskich, z jaką wspaniałością pragnie on puścić w niepamięć to co się stało i zapomnieć o sympatyach i antypatyach religijnych. Romanie! Zasługujcie na tę troskliwość i wspaniałość Monarchy, okazując gorliwość i chęć służenia jego tronowi i ojczyznie waszéj. A wy, którzyście jako cudzoziemcy znaleźli na ziemi wołoskiéj, w państwie ottomańskiém gościnność i opiekę dla handlu i przemysłu waszego, zasługujcie na dobrodziejstwa Cesarza. Jeżeli bowiem dojdzie mię, że z nieprzyjacielem utrzymujecie korespondencyę lub w związkach z nim zostajecie, lub starać się będziecie odwodzić żołnierzy tureckich od obowiązków, że się sprzysięgacie przeciw porządkowi i publicznéj spokojności, natenczas każę winnych natychmiast pochwycić, sądzić i bez względu na ich stanowisko karać wedle całéj surowości prawa wojennego. Zalecam wszystkim mieszkańcom wydać mi zbiegów armii rosyjskiéj którzyby u nich przebywali, aby o ich losie postanowić i nadać im wolność zostawiając im zajęcie się zarobkiem dowoli. Wymagam zarazem, aby mi o rannych Rosyanach, jeżeli się gdzie ukrywają, doniesiono, by im dać opiekę i pomoc, gdyż szlachetny nasz Cesarz biorąc się do oręża w obronie praw swoich i dla odparcia napaści, pragnie aby żołnierze jego wspierali wszędzie cierpiących tak we własném wojsku jako i w nieprzyjacielskiém.

(podp.) *Mehmed Sadik* dowódzca kozaków.

Muszar pasza wydał do mieszkańców Bukaresztu następującą odezwę:

Z rozkazu JO. Naczelnego wodza Omera Paszy, składam wam dzięki za wspaniałą ofiarę przez was uczynioną, żeście postanowili zaopatrywać bezpłatnie drzewem i światłem wojsko ottomańskie u was zakwaterowane. Ten dowód przychylności ze strony okrutnie nawiedzonego miasta głęboko wzruszył serce jego, ale troskliwy o wasze dobro, zmuszony był odrzucić ten nowy dowód waszych dalszych chęci. Wzywam was przeto, abyście wojskom ottomańskim dawali tylko mieszkanie, reszta bowiem potrzeb ich dostarczaną będzie obficie przez rząd J. C. Mości.

Komendant miasta, *Muszar Pasza.*

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 30go października. W sobotę rozpoczęto przedstawienia polskiego teatru, tak zwaną komedyą J. N. Kamińskiego „Staroświecczyzna i Postęp." Sam tytuł świadczył, iż autorowi szło o stawienie nam przed oczy dwóch wieków: przeszłości i teraźniejszości i osnucia na tym kontraście przedmiotu swego. Rzeczywiście wdzięczny to pomysł i nastręczający nieprzebrane źródło, z którego też wielokrotnie pisarze nasi czerpali i czerpią; ale cóż kiedy pan Kamiński nie trafił do prawdziwego źródła, lecz nabrawszy w kałuży mętnéj i cuchnącéj wody, częstuje nią jakoby ożywczym napojem. W szlachcicu staréj daty, którego nawiasem mówiąc, przeniósł jakby średniowiecznego barona na obronny i niedostępny zamek, nie dostrzegł nic prócz ciemnoty, barbarzyństwa i hałaburdy, i jak student w „Krakowiakach i Góralach" straszy go machiną elektryczną; wychowańcowi zaś dzisiejszych czasów włożył w usta koleje, telegrafy, balony i bawełnę strzelającą, i zdało mu się, że w jednym i drugim odmalował właściwe epoki. Pominąwszy, że te epoki są więcéj od siebie niż o jedno pokolenie odległe, to przecież różnica dwóch wieków leży w czém inném niż w różnicy kontusza od fraka, lub dzbanu miodu od butelki wina szampańskiego. Chcąc jéj wszakże dopatrzeć, trzeba trochę głębiéj wejrzeć w historyę i w społeczeństwo. Wszakże tyle było na to gotowych materyałów, żeby i bez wytrawniejszych obeszło się studyów, ale wziąść wprost z lepszych powieści historycznych, wykończone już figury, a choćby nie tak udatne jak w „Listopadzie" Rzewuskiego, to przynajmniéj tak proste a wierne jak w Niemcewicza „Sieciechach." Tyle co do moralnéj wartości téj sztuki. Artystyczna jéj strona nie więcéj warta. Prosty dyalog jałowemi a niekiedy dwuznacznemi najeżony dowcipkami, nie złoży jeszcze całości dramatu, a brak szczęśliwego grupowania scen nie upoważnia jéj nawet do nazwy krotochwili. Nie czynimy z tego względu wyrzutu dyrekcyi, zwłaszcza w chwili, gdy pan Pfeiffer ciężką złożony chorobą; co więcéj, przekonani jesteśmy, że część publiczności mogąca znaleść zadowolenie w dziełach klassycznych nie utrzyma przez się teatru, że zatém dyrekcya musi oglądać się na to, co dla większości do smaku; nie zgadzamy się z tymi, co radziby teatr zamienić jeśli nie w kazalnicę, to przynajmniéj w katedrę profesorską, lecz i tak mimo ubóstwa repertoaru polskiego, znajdzie się w nim tyle jeszcze utworów ponętnych i dla większości przystępnych, że nie należy uciekać się do ramot noszących na czole piętno historycznego fałszu i brudu, a w budowie swojéj taką nicość! Gra artystów i dobre chęci publiczności są rękojmią pomyślnego losu sceny polskiéj: publiczność zapełniła teatr; między artystami panny Radzyńska i Kotowska zjednały sobie zasłużone oklaski, pan Janowski grał ze swobodą, którą radzibyśmy zawsze u niego widzieć, ale p. Królikowski w roli starosty przesadził przesadę samego nawet autora: fałszywa rola na fałszywą wprowadziła go drogę; znając zdolności jego mamy prawo wymagać czegoś więcéj jak krzykliwego szamotania się i rubaszności.

— Dnia 14 października umarł w Caserta książę Wincenty Maria hr. Milazzo, przedostatni syn króla neapolitańskiego, urodzony 1851 r.

— W nocy z czwartku na piątek umarł w Wiedniu po krótkiéj chorobie redaktor pisma „Zuschauer" p. Ebersberg. Pismo to po krótkiéj z tego powodu przerwie, wychodzić późniéj nieco będzie.

Przyjechali od d. 28go do 30go października.

HOTEL POLLERA. Książę Schwarzenberg Karol z żoną z Pragi. Kavie Szymon z Wiednia. Grotowski Leon wł. dóbr z bratem z Sanoka. Skroch Henr. spedytor z Mysłowic. Weissenbach Karol wł. dóbr, Protzner Mateusz z Galicyi. Adelina z Potockich Kamieńska wł. dóbr, Brault Anna z Paryża. Jackoff Krzysztof z Drezna. Jaroszyński Cesław z siostrą z Francyi. Szeligowski Franciszek pełnom. z Zatora. Pyckosch T. dyr. kolei żelaznéj z Raciborza. Koźmian Andrzéj wł. dóbr z Dobrzechowa.

HOTEL DREZDEŃSKI. Bochniewicz Józef wł. dóbr z Błaszkowa. Polityński Karol obyw. z Tarnowa. Praczałowicz Kamil, Baczyński Teofil kapł. Tow. Jezu z Nowego Sącza. Holowich Baltazar z Pesztu. Torosiewicz Michał wł. dóbr z Wiednia. Rozborski Józef pełnomocnik dóbr z Piwody.

HOTEL SASKI. Tytus Dobrzyński wł. dóbr z Jurkowa. Włodzimierz Kodrębski wł. dóbr z cyr. Bocheńskiego. Br. Karol Gostkowski wł. dóbr z Męciny. Ludwik Bernuth, Antoni Winskelsat właściciele dóbr, Fryderyk Bernuth rotmistrz z Oderbergu. Józef Janowski, Władysław Willusz obywatele, Nikodem kaw. Nartowski c. k. profesor, Grabryel Siemoński obywatel z córkami z Galicyi. Stefan Wiśniewski c. k. komornik z Chrzanowa.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy

Wiedeń. *Kursa telegraficzne z d. 30 października:* — Metaliki 5-proc. $83\frac{5}{16}$. — Metaliki $4\frac{1}{2}$-procent. 73.— Metaliki 4-pr. $65\frac{1}{2}$. — 4-pr. z 1852 r. 92. — $2\frac{1}{2}$-pr. $48\frac{7}{16}$. — 1-pr. $19\frac{1}{4}$ z ciągn. — z 1830 r. 250, 302. — Augsburg $122\frac{1}{2}$. — Londyn 11 kr. 49. — Paryż 142. — Akcye Bankowe 1225. — Akcye kol. żel. półn. — Ferdyn. —. — — Pożyczka z r. 1851 lit. A. — —., B. — Ost-Donau Dampfsch. —.

Kurs krakowski 30 paździer. Bankn. austr. ż. $92\frac{1}{4}$ płacą $91\frac{1}{2}$. — Pruski kurant żąd. 111 płacą 110. — Ruble sr. nowe żąd. 103 płacą 102. — Cwancygiery nowe ż. $113\frac{1}{4}$ pł. $112\frac{1}{2}$. — Cwancyg. stare ż. $113\frac{1}{4}$ pł $112\frac{1}{2}$. — Imper. ż. $35\frac{2}{3}$, pł. $35\frac{1}{3}$. — Dukaty austr. hol. ż. $20\frac{1}{3}$ pł. $19\frac{4}{5}$. — 20-franki ż. $35\frac{1}{2}$ pł. 35. — Listy zast. pol. żąd. 99 płacą $98\frac{1}{4}$. — Listy zast. gal. żąd. $87\frac{1}{4}$ pł. $86\frac{5}{6}$. Obligi Indemn. ż. 77, pł. 76.

Kurs lwowski d. 26 paździer. Dukat holend. 5 złr. kr. 42. — Dukat ces. 5 złr. 47 kr. — Półimperyał ros. 9 złr. 57 kr. — Rubel ros. 1 złr. 55 kr. Talar pruski 1 złr. 48 kr. — Polski kurant i pięciozłotówka 1 złr. 25 kr. — Kurs list. zast. w gal. stan. Instytucie kredytowym: Kupiono prócz kuponów 100 po złr. — kr. — m. k. — Sprzedano 100 po złr. 86 kr. —. — Dawano za 100 złr. 85 kr. 30 Żądano złr. — kr. —.

Kurs wiedeński z d. 28 październ. Metaliki $83\frac{3}{4}$ Nowa pożyczka $73\frac{1}{2}$. — Akcye Banku wied. 1220. — Akcye kolei żelazn. północ. 176. — Agio od złota $25\frac{3}{4}$ od srebra $22\frac{1}{2}$. — Oblig. uwoln. grunt. 80. — Pożyczka ostatnia narodowa $87\frac{1}{2}$.

Kurs wrocławski z d. 28go paźdz. — Banknoty. austr. $83\frac{5}{12}$ d. — Bankn. pol. 91 żąd. — Listy zastawne polsk. dawne $88\frac{1}{4}$ d. — nowe — d. — Listy zast. poznańs. 4-proc. $100\frac{5}{6}$ dają — dto. $3\frac{1}{2}$-proc. $93\frac{1}{4}$ żąd. — Koléj Krakow. górn. Szląska — ż.

Przegląd Polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 29 października. Dzisiejszy *Monitor* donosi: Bombardowanie Sebastopolu rozpoczęło się 17go; floty zachodnie uderzyły na warownie przy wejściu do portu, Anglicy zburzyli skrajne fortyfikacye od lewéj strony, a Francuzi zmusili do milczenia działa warowni Kwarantanny.

Odessa 25 października. Po dzień 23 b. m. nic stanowczego pod Sebastopolem nie zaszło. Parowiec „Firebrand" miał zostać uszkodzony; bombardowanie trwa zresztą codziennie daléj.

Gdańsk 28 października. Napier z większą częścią floty ze śrubowych okrętów złożoną spodziewany w Kiel (patrz niżéj). Porty rosyjskie na Bałtyku będą daléj blokowane.

Tryest 28 paźdz. Władyka Czarnogórski przybył tu incognito pod imieniem Wojewody Piotrowicza z adjutantem swoim Bieładynowiczem, archimandrytą Cetynii Nikanorem Iwanowiczem i jednym sługą. Pobyt jego niewiadomo jak długo potrwa.

N. Cesarz Austryacki — pisze *Gaz. Krzyżowa* w liście z Paryża — rzeczywiście oświadczył posłowi francuskiemu w Wiedniu, że skutek oblężenia Sebastopolu pozostanie bez wpływu na jego postanowienia. Z drugiej strony Austrya żąda poznać warunki pod jakiemi państwa zachodnie chcą rozpocząć układy o pokój; ale tu w Paryżu wiadomo już albo się też lękają, ażeby Austrya z warunkami temi w ręku nie wystąpiła jako pośrednik, kiedyby właśnie żądano wciągnąć ją do przymierza z sobą.

Oficer sztabu angielskiego, donosi z Warny 21go o niektórych szczegółach z Krymu. Bombardowanie Sebastopola rozpoczęło się 17go o godzinie $1\frac{1}{2}$ w południe. Jednocześnie floty połączone uderzyły na warownie u wejścia do portu, angielska po lewéj, francuzka po prawéj stronie. Działa okrętów angielskich rozwaliły skrajne fortyfikacye z lewéj strony, Francuzi zmusili warownię kwarantanny do milczenia. Z okrętów zachodnich ucierpiały *Agamemnon*, *Retribution* i nieco *Ville de Paris.* Strata na flotach w zabitych i rannych wynosi około 300 ludzi.

Fremd. Blatt donosi w Warny 21go ze źródła prywatnego, iż w dniu 18 b. m. na wszystkich punktach wyjścia z twierdzy, Rosyanie uczynili wycieczkę i dopiero po długiéj walce i znacznych stratach, udało się sprzymierzonym odeprzeć napad.

Korespondent nasz z Berlina nadmienił w dzisiejszym liście o odpowiedzi rosyjskiej. Dzienniki wiedeńskie wspominają również, że według doniesień z Berlina, miano tam odebrać telegrafem depeszę hr. Nesselrodego adresowaną do bar. Budberga, w któréj rząd rosyjski obstaje przy dotychczasowéj polityce swojéj na Wschodzie.

Z Baltyku donoszą, że cała flota angielska blokująca Rewel składająca się z 14 okrętów śrubowych i 3 małych parowców odpłynęła stamtąd 19 paźdz. ku zachodowi. Okręt admiralski „Wellington," stanął 26go w porcie Kiel, gdzie stoi razem 5 okrętów liniowych i 3 fregaty z floty baltyckiej.

Monitor paryski zamieszcza dekret zakazujący tymczasowo wypalania wódki ze zboża i innych mącznych owoców, gdyż mimo dostatecznych zbiorów użycie zboża w gorzelniach jest przyczyną drożyzny ciągłej.

URZĘDOWE.

Kundmachung.

[N. 25,255.] Zur Erzielung der erwünschten Gleichartigkeit und Einheit in dem Verkehre der als österr. Special-Commissionen für die Betheilung österr. Künstler an der im Jahre 1855 zu Paris stattfindenden allgemeinen Industrie- und Kunstausstellung bestellten Kunstakademien in Wien, Mailand und Venedig hat das h. k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht laut Erlass vom 7ten Oktober 1854 Z. 14,675 es für zweckmässig befunden, dass vom h. k. k. Handelsministerium für den unmittelbaren Verkehr mit der kais. französischen Ausstellungskommission in allen die Betheiligung der österr. Industriellen an der genannten Ausstellung betreffenden Angelegenheiten aufgestellte Central-Comite auch für den unmittelbaren Verkehr mit der genannten Austellungskommission in Paris in allen die öster. Kunstbetheiligung betreffenden Angelegenheiten zu benützen und zu diesem Behufe jenem Central-Comite den Referenten in Kunstangelegenheiten beim k. k. Unterrichtsministerium, Franz Grafen Thun, als Mitglied für die Kunstangelegenheiten beizugeben.

Durch diese Verfügung tritt in der den Kunstakademien in Wien, Mailand und Venedig übertragenen, die Wahl und Prüfung der für die Pariser-Kunstausstellung bestimmten Werke österr. Künstler betreffenden Wirksamkeit keine Aenderung ein; in allen übrigen Beziehungen aber stehen sie unter dem erwähnten Central-Comite in Wien, an welches sie ihre Anträge, allfälligen Anfragen oder sonstigen Berichte zu erstatten haben, indem sie durchaus in keine unmittelbare Verbindung mit der Ausstellungskommission in Paris zu treten haben.

Was mit Bezug auf die hierortige Kundmachung vom 10ten August 1854 Z. 18,099 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Von der k. k. Landes-Regierung.

Krakau am 17ten Oktober 1854.

(1057) Obwieszczenie. (2-3)

W celu uzyskania pożądanego jednakowego postępowania w udzielaniu się akademii sztuk pięknych w Wiedniu, Medyolanie i Wenecyi, które ustanowione zostały jako specyalne komissye dla artystów austryackich w celu udzielenia się ogólnéj wystawie sztuk i przemysłowości w Paryżu w roku 1855 istnieć mającéj, wysokie c. k. Ministeryum oświecenia rozporządzeniem z dnia 7 października 1854 N. 14,675 uznało za stósowne, postanowiony przez wysokie c. k. Ministerium handlu centralny komitet (dla bezpośredniego udzielania się z cesarsko-francuskiemi komissyami wystawy pod względem udziału przemysłowców austryackich przy téjże wystawie co do dotyczących się spraw) użyć również do bezpośredniego komunikowania się z wyżéj wzmiankowanemi komissyami wystawy w Paryżu, w wszystkich sztukę austryacką dotyczących sprawach, i w tymże celu nadać temu komitetowi jako członka, Referenta w sprawach sztuki przy c. k. Ministeryum, Franciszka hrabiego Thun.

Przez to powyższe rozporządzenie nie zachodzi żadna zmiana w zakresie działania akademii sztuk pięknych w Wiedniu, Medyolanie i Wenecyi co do poruczonego im wyboru i rozpoznawania dzieł artystów austryackich na wystawę przeznaczonych, w wszystkich ale innych podlegają one komitetowi centralnemu w Wiedniu, któremu wszystkie swe projekta, zapytania lub sprawozdania innego rodzaju, przedkładać są winne, — a to ze względu że one nie mają wchodzić w bezpośredni związek z komissyą wystawy w Paryżu.

Co odnośnie do obwieszczenia z dnia 10 sierpnia 1854 N. 18,099 do ogólnéj podaje się wiadomości.

Z c. k. rządu krajowego.

Kraków dnia 17 października 1854.

(1060) Cirkulare (2-3)

an sämmtliche Ortsobrigkeiten.

[N. 18,228.] Von Seite der Sandecer k. k. Kreisbehörde wird bekannt gemacht, dass zur Verpachtung des Neusandecer städtischen Gutskörpers Żeleźnikowa auf sechs nach einander folgende Jahre das ist, auf die Zeitperiode vom 24ten Juni 1855 bis dahin 1861 — der zweite Lizitationstermin auf den 1ten Dezember 1854 festgesetzt worden ist, welche Lizitation in der Neusandecer Magistrats-Kanzlei abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt nach dem Marktpreis-Durchschnitte der letzten 6 Jahre 659 fl. 21 1/4 kr. CMze.

Die Pachtlustigen haben an dem bestimmten Tage um die 9te Vormittagsstunde in der Neusandecer Magistratskanzlei zu erscheinen, und das 10%-tige Vadium beizubringen.

Die Lizitationsbedingnisse werden bei der Lizitationsverhandlung bekannt gegeben, und es steht übrigens frei, auch vor der Lizitation in die Lizitationsbedingungen beim Magistrate Einsicht zu nehmen.

Sandez am 24ten Oktober 1854.

Ad 16,298 F. M. 1854.

(1059) Kundmachung. (1-3)

des k. k. Finanz-Ministeriums vom 15ten Oktober 1854,

die Wiedereinführung der allgemeinen Verzehrungssteuer in der Stadt Krakau betreffend.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 18. August l. J. die Wiedereinführung der allgemeinen Verzehrungssteuer in der Stadt Krakau vom 1. November 1854 an, zu gestatten geruht.

Von diesem Tage an, tritt die bisher in Krakau bestandene Schlacht- und Tranksteuer ausser Wirksamkeit, —

d. Nr. 26,069

Kundmachung (1063-1-3)

der k. k. Finanz-Landesdirektion zu Lemberg d. 10 Oktober 1854 Z. 43,870

betreffend die Einführung und den Verschleiss der Stempelmarken, insbesondere jener für Kalender und Ankündigungen, die Uiberstemplung derselben und der auf Gewerbs- und Handels-Büchern befestigten Marken, dann Stemplung der Spielkarten.

Zur Ausführung der Bestimmungen der Erlässe des hohen k. k. Finanzministeriums vom 28ten März 1854, und 29 September 1854 (Reichsgesetzblatt 1854 Stück 24 und 80 Nro 70 und 248), wornach die Verwendung von Stempelmarken statt des Stempelpapiers, und zwar bis auf weitere Anordnung neben dem letzteren, mit 1ten November 1854 in Wirksamkeit zu treten hat, wird im Grunde des Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums vom 29ten September 1854 Z. 41,713 folgendes zur allgemeiner Kenntniss gebracht:

1) die bisher von den Stempelämtern besorgten Amtshandlungen (§. 2 der mit Gubernial-Kundmachnng vom 16ten April 1850 Z. 4,657 bekannt gegebener Verordnung des hohen k. k. Finanzministeriums vom 9ten April 1850) hinsichtlich der Handels- und Gewerbsbücher, von welchen die Parthei die Gesammtgebühr auf dem 1ten Bogen des Buches entrichten will, dann die Uiberstemplung der auf Handels- und Gewerbsbüchern befestigten Stempelmarken wird in Lemberg dem k. k. Gebührenbemessungsamte, ausserhalb Lemberg aber den k. k. Steuerämtern ausschliesslich übertragen.
2) Der Verschleiss der Stempelmarken für Kalender und Ankündigungen, und die Uiberstemplung dieser Stempelmarken, bleibt den k. k. Steuerämtern allein vorbehalten.
3) Die Stemplung der Spielkarten auf die bisherige Art, wird den k. k. Hauptzollämtern in Lemberg und Krakau übertragen.

Vorstehende Kundmachung wird hiemit bezüglich auf den im Landesregierungsblatte für das Krakauer Verwaltungsgebieth, Jahrgang 1854, VIII Stück Nro. 30 kundgemachten hohen Finanzministerialerlass vom 29ten September 1850 zur allgemeiner Kenntniss gebracht.

Von der k. k. Landes Regierung

Krakau den 22ten Oktober 1854.

k. k. Landes-Praesident
Franz Graf *Mercandin.*

d. Nr. 26,069

Obwieszczenie (1063-1-3)

c. k. Dyrekcyi Krajowéj Skarbu we Lwowie, z d. 10 października 1854 r. Nr. 43,870

tyczące się zaprowadzenia i sprzedaży marków stęplowych, szczególnie na Kalendarze i obwieszczenia, przestęplowania tychże i marków na książki przemysłowo-handlowe przymocowanych tudzież stęplowania kart do grania.

W wykonaniu przepisów rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 28 marca 1854 i 29 września t. r. (dziennik praw Państwa z r. 1854, Część 24 i 83, Nr. 70 i 248), wedle którego używanie marków stęplowych w miejsce papieru stęplowego, a mianowicie aż do dalszego postanowienia obok ostatniego z dn. 1go listopada 1854 w działalność ma nastąpić, na zasadzie reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 29go września 1854 Nr. 41,713, podaje się do powszechnéj wiadomości:

1) Uskuteczniane dotąd przez urzęda stęplowe czynności (§. 2 rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 9 kwietnia 1850, obwieszczeniem gubernialném z dnia 16 kwietnia 1850 roku, Nr. 4,657 ogłoszonego), względnie książek handlowo-przemysłowych, od których strona łączną należytość na pierwszym arkuszu książki opłacić sobie życzy, tudzież przestęplowanie marków stęplowych na książkach handlowych i przemysłowych przymocowanych, porucza się wyłącznie we Lwowie c. k. Urzędowi do wymiaru należytości przeznaczonemu, po za Lwowem zaś c. k. Urzędom podatkowym.
2) Sprzedaż marków stęplowych na Kalendarze i obwieszczenia posłużyć mających, tudzież przestęplowanie tychże marków stęplowych, pozostawia się wyłącznie c. k. Urzędom podatkowym.
3) Stęplowanie kart do grania w sposób dotąd praktykowany, porucza się c. k. głównym Urzędom celnym we Lwowie i Krakowie.

Zamieszczone powyżéj obwieszczenie, odnośnie do ogłoszonego w dzienniku Rządu krajowego dla obwodu rządowego Krakowskiego z roku 1854, część VIII Nr. 30 reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 29go września 1854 r., podaje się do powszechnéj wiadomości.

Z c. k. Rządu krajowego,

w Krakowie dnia 22 października 1854 r.

C. k. Prezydent Rządu krajowego
Franciszek Hrabia *Mercandin.*

Ad 16,298 F. M. 1854.

Obwieszczenie.

c. k. Ministra Skarbu z dnia 25go października 1854,

tyczące się przywrócenia ogólnego poboru akcyzowego w mieście Krakowie.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył dozwolić Najwyższém Postanowieniem z dnia 18 sierpnia b. r. przywrócenie ogólnego poboru akcyzowego w mieście Krakowie od dnia 1 listopada 1854 poczynając.

Od powyższego dnia poczynając, zniesiony zostaje istniejący dotąd w Krakowie podatek od trunków i rzezi

und es werden von den in dem angehängten Tarife benannten Gegenständen die bei denselben aufgeführten Gebühren bei dem Eintritte über die Linie, bei den an denselben aufgestellten Lienienämtern und dem im Innern der Stadt befindlichen Verzehrungssteuer-Hauptamte dann bei den steuerbaren Viehschlachtungen und bei Einbringung der Brodfrüchte in die Mühle durch Pächter eingehoben. In Folge dessen wird Nachstehendes zur allgemeinen Kenntniss gebracht:

§. 1. Die Stadt Krakau wird in Absicht auf die Verzehrungssteuer als geschlossen erklärt.

§. 2. Die Punkte, an welchen die Einbringung und Ausladung steuerbarer Gegenstände gestattet ist, werden bekannt gemacht und auf eine kennbare Art bezeichnet werden.

An allen andern Punkten ist die Einbringung und Ausladung steuerpflichtiger Gegenstände bei Vermeidung der auf die vorschriftswidrige Einbringung steuerbarer Gegenstände verhängten Strafen verbothen.

§. 3. Alle in dem angehängten Tarife benannten Gegenstände müssen bei ihrer Einbringung inner die Steuerlinie bei dem am Eingange aufgestellten Linienamte gestellt und nach Gattung und Menge mündlich oder schriftlich angegeben (angesagt) werden.

Auf Grund dieser Ansage wird die tarifmässige Steuergebühr bemessen und solche gegen Ausfolgung einer auf ämtlich vorgedrucktem Papiere auszufertigenden Zahlungsbollete (Steuerbollete) eingehoben. Vor Entrichtung der Gebühr und Empfang der Bollete und vor Beendigung der hiernach vorzunehmenden Untersuchung (Beschau) des angegebenen Gegenstandes in Absicht auf dessen Gattung und Menge, darf derselbe nicht von dem Amte weg in das Stadtgebieth gebracht werden.

Von der Steuerentrichtung sind blos reisende rücksichtlich jener steuerbaren Gegenstände ausgenommen, welche sie in einer ihrem Reisebedarfe angemessenen Menge zum eigenen Verbrauche während der Reise mit sich führen.

§. 4. Frei von der Entrichtung der Gebühr sind ferner steuerbare Gegenstände, wenn sie von einer Parthei in einer so geringen Menge eingebracht werden, dass von der Gesammtmenge dieser Gegenstände die entfallende Steuergebühr mit Einschluss des Gemeindezuschlags den Betrag von Einem Kreuzer nicht erreicht.

§. 5. Ausgenommen von der Steuerentrichtung an der Steuerlinie sind das unter der Tarifpost 10 benannte Schlachtvieh, dann die in der Tarifpost 31 benannten Brodfrüchte.

Das erstere ist wie bisher bei der Schlachtung, die letzteren ebenfalls wie bisher bei der Vermahlung in der Stadt Krakau zu versteuern.

§. 6. In der Regel ist die Steuergebühr nach der von dem Steuerpflichtigen selbst angegebenen (angesagten) Gattung und Menge zu bemessen. Bei einer entdeckten unrichtigen Angabe jedoch wird die Steuergebühr entweder nach der angegebenen oder der vorgefundenen Gattung und Menge eingehoben, je nachdem die Gebühr in dem einen oder dem anderen Falle, mit dem höheren Betrage entfällt.

§. 7. Sind die steuerbaren Gegenstände zur Durchfuhr durch die Stadt Krakau bestimmt und hiezu bei dem Linienamte angemeldet worden, so findet eine Entrichtung der Verzehrungssteuer unter der Bedinguug nicht Statt, wenn dieselben entweder bis zum Austrittsamte unter Aufsicht begleitet, oder aber bis zu ihrem Wiederaustritte unter gefällsämtliche Sperre oder Aufsicht gestellt werden.

§. 8. Die bisher bestandenen, die Uiberwachung des Verkehrs mit geistigen Flüssigkeiten in Krakau und die Hintanhaltung der Anhäufung des hochgrädigen Brandweines in der nächsten Nähe von Krakau bezweckenden Vorschriften, als:

a) Die unterm 2. April 1851, Z. 3720 republizirte Verordnung des ehemaligen Krakauer Zivil-Administrations-Rathes vom 20. Mai 1846, nach welcher in den die Stadt Krakau umschliessenden Orten Zwierzyniec, Czarna-Wieś, Łobzów, Krowodrza, die beiden Prądnik, Olsza, Piaski und Dąbie kein Brandweingeist und Aquavit unterhalten und bloss Schaumbrandwein verkauft werden soll, dann
b) die Vorschrift über die mit dem Beschlusse des bestandenen Senates vom 19. März 1837, Z. 2602 in Ausführung seiner Anordnungen vom 24. Juni 1833, Z. 3684, 31. Juli 1833, Z. 4772 und 5. Februar 1836, Z. 7478 eingeleiteten Getränke-Kontrolle bei den Getränkhändlern und Schänkern, so wie
c) die Bestimmung, wornach die gebrannten geistigen Flüssigkeiten und über die Linienämter Podgórze, Mogiła, Warschau, Breslau, Łobzów und Zwierzyniec in die Stadt gebracht werden dürfen, dann
d) die Anordnung des k. k. Hofkommissärs vom 15. Juli 1847, Z. 856 über die Landung steuerpflichtiger Gegenstände an dem Krakauer Weichselufer, eben so wie
e) die von demselben unterm 15. Juli 1847, Z. 849 hinsichtlich der Viehschlachtungen in Krakau getroffenen Anordnungen und die bisher in Bezug auf das heschlachtete Vieh bestehende, mit der Verordnung des Krakauer Senates vom 23. Dezember 1836, Z. 4177 eingeführte Kontrolle bleiben auch in der Folge in Kraft.

§. 9. Die aus den Staaten des Zollvereines in die Stadt Krakau eingeführten steuerbaren Artikel sind Kraft des zwischen Oesterreich und Preussen abgeschlossenen Zoll- und Handelsvertrages vom 19. Februar 1853 nach den in der dem angehängten Tarife beigefügten Anmerkung enthaltenen Bestimmungen zu behandeln.

§. 10. Die Uibertretungen der die allgemeine Verzehrungssteuer und den Gemeindezuschlag betreffenden Vorschriften werden nach dem Strafgesetze über Gefällsübertretungen vom Jahre 1835 behandelt.

(Schluss in der Beilage).

bydła, — a od artykułów, w dołączonéj obok taryfie wyszczególnionych, przytoczone obok nich należytości przy wprowadzeniu przez rogatkę, przez urzędy rogatkowe tamże ustanowione i w urzędzie głównym podatku konsumpcyjnego wewnątrz miasta znajdującym się, tudzież od rzezi bydła opodatkowanéj i od wprowadzania zboża do młyna przez dzierżawców, pobierane będą. W skutek tego podaje się do powszechnéj wiadomości co następuje:

§. 1. Miasto Kraków względnie poboru akcyzowego uważane zostaje jako zamknięte.

§. 2. Punkta, na których pobieranie i wyładowanie przedmiotów opłacie podatkowéj ulegających, jest dozwolone, ogłoszone i znakami oznaczone będą.

Na wszystkich innych punktach pobieranie i wyładowanie przedmiotów opłacie akcyzowéj ulegających, pod zagrożeniem kar na wprowadzanie przedmiotów podatkowi ulegających przepisom przeciwne wymierzonych jest zabronione.

§ 3. Wszystkie w dołączonéj taryfie wyszczególnione artykuły muszą być przy wprowadzaniu ich w pośród rogatek, w urzędzie rogatkowym przy wstępie ustanowionym, złożone i według gatunku i ilości ustnie lub pismiennie podane (deklarowane).

Na zasadzie téj deklaracyi, wymierzoną zostanie należytość akcyzowa stósownie do taryfy, i takowa za doręczeniem bolety płatniczéj (boleta podatkowa) na papierze przez urząd drukowanéj, wystawić się mającéj, pobieraną. Przed opłaceniem należytości i przyjęciem bolety i przed ukończeniem przedsięwziąść się mającéj w tym względzie rewizyi artykułu zadeklarowanego w zamiarze sprawdzenia gatunku i mnogości tegoż, nie może być takowy z urzędu odebrany i do miasta poniesiony.

Od opłaty podatku wyjęci są jedynie podróżni względnie takich artykułów opodatkowaniu ulegających, które w ilości do ich potrzeby w podróży zastósowanéj do własnego użytku w czasie podróży z sobą prowadzą.

§. 4. Wolne od opłaty należytości są następnie artykuły podatkowi ulegające, jeżeli przez stronę w tak małéj ilości wprowadzane zostaną, że od łącznéj ilości tychże przedmiotów przypadająca należytość akcyzowa łącznie z dodatkiem gminnym kwoty krajcara jednego nie dochodzi.

§. 5. Od opłaty akcyzowéj na rogatce, wyjęte jest bydło pod pozycyą 31 taryfy zamieszczone.

Pierwsze powinno być jak dotąd przy rzezi, drugie podobnie jak dotąd przy mełciu w mieście Krakowie opłacane.

§. 6. Według reguły powinna być opłata podatkowa według rodzaju i ilości przez opodatkujących samych zadeklarowanéj wymierzoną. Przy odkrytéj nieprawdziwéj deklaracyi jednak, należytość podatkowa albo według podanego gatunku i ilości lub znalezionego, ściągniętą będzie, o ile należytość w jednym lub drugim przypadku z wyższą kwotą przypada.

§. 7. Jeżeli artykuły opodatkowaniu ulegające przeznaczone są do przewozu przez miasto Kraków i w tym celu w urzędzie rogatkowym podane zostaną, w takim razie opłacenie podatku akcyzowego pod tym warunkiem nie ma miejsca, jeżeli takowe albo do urzędu przez który wyprowadzone zostaną pod dozorem odprowadzone, lub też aż do ich wyprowadzenia pod zamknięcie urzędu cłowego lub dozór oddane będą.

§. 8. Istniejące dotąd przepisy, mające na celu dopilnowanie handlu z trunkami w Krakowie i wstrzymanie nagromadzenia wódki wysoko-gradusowéj w pobliskości miasta Krakowa — jako to:

a) rozporządzenie byłéj Rady Administracyjnéj cywilnéj w Krakowie z dnia 20go maja 1846 pod dniem 2go kwietnia 1851 N. 3720 republikowane, wedle którego we wsiach miasto Kraków otaczających, jako to: Zwierzyńcu, Czarnéj-Wsi, Łobzowie, Krowodrzy, w obu Prądnikach, Olszy, Piaskach i Dąbiu zabroniono utrzymywać spirytus i okowitę, a jedynie wódkę szumówkę sprzedawać dozwolono,
b) przepis tyczący się zaprowadzenia kontroli trunków u przedających trunki i szynkarzy postanowieniem byłego Senatu z dnia 19 marca 1837 N. 2602 w wykonaniu jego rozporządzeń z d. 24 czerwca 1833 N. 3684, 31 lipca 1833 N. 4772 i 5 lutego 1836 N. 7478.
c) postanowienie wedle którego wszelkie trunki tylko przez urzędy rogatkowe, to jest Podgórski, Mogilski, Warszawski, Wrocławski, Łobzowski i Zwierzyniecki do miasta wprowadzone być mogą, tudzież
d) rozporządzenie c. k. Komissarza Nadwornego z dnia 15 lipca 1847 M. 856 tyczące się ładowania artykułów opodatkowanych na brzegu Wisły w Krakowie, — jak niemniéj
e) rozporządzenia przez tegoż pod d. 15 lipca 1847 N. 849 wydane, tyczące się rzezi bydła w Krakowie i kontrola odnosząca się do zabitego bydła dotąd istniejąca, rozporządzeniem Senatu Krakowskiego z dnia 23 grudnia 1836 N. 4177 zaprowadzona, pozostaną i nadal w swéj mocy.

§. 9. Artykuły opodatkowane z Państw należących do towarzystwa cłowego do miasta Krakowa wprowadzone, na mocy zawartego pomiędzy Austryą i Prusami kontraktu cełnego i handlowego z d. 19 lutego 1853 ulegają przepisom według uwagi w dołączonéj taryfie zamieszczonéj.

§. 10. Przestępstwa przepisów tyczących się ogólnego poboru akcyzowego i dodatku gminnego, karane będą według Ustawy karnéj o przestępstwach cłowych z roku 1835.

(Dokończenie w Dodatku).

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni,* rządzca drukarni.

Dodatek do Nr. 249 Dziennika „Czas".

Verzehrungs-Steuer-Tarif

für die Stadt **Krakau** und deren Vorstädte.

Tarifspost-Nro	Benennung der steuerbaren Gegenstände	Masstab der Belegung	Gebührenbetrag: an Verzehrungssteuer fl.	kr.	an Gemeinde-Zuschlag fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.
1	Rhum, Arrak, Punschessenz, Rosoglio, Liquer und alle versüssten geistigen Getränke . . . . (bei der Einfuhr und bei der Erzeugung)	n. ö. Eimer	—	—	7	56	7	56
2	Branntweingeist, Weingeistfirniss, Tischlerpollitur, riechende Geister, Tinkturen, Essenzen und überhaupt alle mit Ingredienzien versüssten Flüssigkeiten, in welchen Branntweingeist als Hauptbestandtheil erscheint, so auch (bei der Einfuhr und bei der Erzeugung)							
3	Branntwein bis einschlüssig 20° nach Beaumé	dtto	—	—	5	$17\frac{1}{2}$	5	$17\frac{1}{2}$
	Branntwein bis einschlüssig 30° nach Beaumé	dtto	—	—	7	56	7	56
	Branntwein über einschlüssig 30° nach Beaumé	dtto	—	—	10	15	10	15
4	Wein	dtto	1	24	—	50	2	14
5	Weinmost und Weinmaische	dtto	1	3	—	—	1	3
6	Obstmost	dtto	—	30	—	—	—	30
7	a) Meth, nicht besonders genannter, bei der Einfuhr	dtto	—	30	2	30	3	—
	b) Meth-Essenz; Weichsel-, Himbeer-, Korinth-, Jungfern-Meth, bei der Einfuhr	dtto	—	30	3	26	3	56
	c) Meth bei der Erzeugung nach dem Gewicht des hiezu verwendeten Honigs	Wr. Ztr.	—	—	3	20	3	20
8	a) Bier bei der Einfuhr, und zwar:							
	aa) Porter- und Englisch-Bier . .	n. ö. Eim.	—	10	1	30	1	40
	bb) alle anderen Gattungen . . .	dtto	—	10	—	10	—	20
	b) Bier bei der Erzeugung	dtto	—	40	—	10	—	50
9	Essig	dtto	—	15	—	3	—	18
10	Schlachtvieh, d. i. Ochsen, Stiere, Kühe und Kälber über Ein Jahr. . . .	v. Stück	4	—	—	36	4	36
11	Kälber bis zum Alter Eines Jahres. .	dtto	—	40	—	2	—	42
12	Schafe, Widder, Ziegen, Böcke, Hammel oder Schöpse	dtto	—	15	—	$\frac{3}{4}$	—	$15\frac{3}{4}$
13	a) Lämmer bis zu 25 Pfund, Spanferkel	dtto	—	10	—	$2\frac{2}{4}$	—	$12\frac{2}{4}$
	b) Kitze	dtto	—	4	—	$\frac{1}{4}$	—	$4\frac{1}{4}$
14	Frischlinge, d. h. Schweine von 9 bis 35 Pfund einschliessig	dtto	—	30	—	$7\frac{2}{4}$	—	$37\frac{2}{4}$
15	Schweine über 35 Pfund ohne Unterschied	dtto	1	—	—	3	1	3
16	Frisches Fleisch ohne Unterschied, einzelne Theile des geschlachteten Viehes, dann eingesalzenes, geräuchertes und eingepöckeltes Fleisch, Salami und andere Würste	Wr. Ztr.	—	50	—	25	1	15
	Anmerkung. Von Thieren, welchen nur einzelne Theile, wie der Kopf oder die Füsse abgenommen sind, ist die Steuergebühr nach dem für das ganze Vieh per Stück ausgesprochenen Tarifsatze einzuheben.							
17	Zahmes Geflügel, Truthüner, Gänse, Enten, Kapauner u. dgl.	v. Stück	—	3	—	$\frac{3}{4}$	—	$3\frac{3}{4}$
18	Hühner, d. h. Hähne, alte und junge Hühner, Tauben	„ Paare	—	1	—	$\frac{1}{4}$	—	$1\frac{1}{4}$
19	Wildpret, Hirsche	„ Stück	1	—	—	30	1	30
20	„ Wildschweine von 30 Pfund und darüber, dann Dammhirsche .	dtto	—	45	—	$22\frac{2}{4}$	1	$7\frac{2}{4}$
21	Wildpret, Frischlinge, Rehe, Gemsen .	dtto	—	15	—	$7\frac{2}{4}$	—	$22\frac{2}{4}$
22	Hasen	dtto	—	3	—	$1\frac{2}{4}$	—	$4\frac{2}{4}$
23	Ausgehacktes Roth- und Schwarzwild .	Wr. Ztr.	1	—	—	30	1	30
24	Federwild, Fasanen, Auerhühner, Birkhühner	v. Stück	—	6	—	3	—	9
25	Federwild, a) Hasel-Schnee- und Steinhühner, Wildgänse, Trappen, Wildenten (mit Ausnahme der Duckenten) Waldschnepfen, Repphühner und Wildtauben . .	dtto	—	3	—	$1\frac{2}{4}$	—	$4\frac{2}{4}$
	„ b) Rohrhühner, Duckenten und Moos auch Weide und Wiesenschnepfen . . .	dtto	—	1	—	$\frac{2}{4}$	—	$1\frac{2}{4}$
26	Drossen, Krametsvögel, Wachteln, Lerchen und alle andern Vögel zum Genusse	Dutzend	—	1	—	$\frac{2}{4}$	—	$1\frac{2}{4}$
27	Fische und Schalthiere, die nicht besonders genant sind, aus dem Meere, aus Flüssen, Bächen, Seen und Teichen, frisch, gesalzen, geräuchert und marinirt, dann Fischroggen	Wr. Ztr.	1	—	—	30	1	30
28	Weissfische gemeine Meerfische, als Calamari, Cospettoni, Rase, Sgomberi, Sippe, Tonine, Stockfische, Falchfische, Klippfische, Rothscheeren oder Rundfische, Schallen oder Butten, Häringe, Picklinge und Sprotten, Sardellen, ferner Krebse, Schnecken, Frösche, Austern, Meerspinnen und Meerkrebse	dtto	—	20	—	10	—	30
29	Reis	dtto	1	—	—	30	1	30
30	a) Mehl aus Getreide, aus Kartoffeln und Hülselnfrüchten aller Art, Gries, geröllte und gebrochene Gerste, auch Perlgraupen genannt, Hafergrütze,							

Anmerkung

Alle Steuerpflichtigen Gegenstände, rücksichtlich deren nicht eine andere Bestimmung im Tariffe angeführt ist, werden bei der Einfuhr versteuert.

Zu den T. P. 1, 2, 3. Im Falle der Erzeugung gebrannter geistiger Flussigkeiten innerhalb der V. St. Linie der Stadt Krakau sammt Vorstädten, kommen hinsichtlich der zu entrichtenden Verz. Steuer die Bestimmungen der Kreisschreiben vom 1ten September 1835, Z. 53,274, und 27 Oktober 1849, Z. 61,276, ferner das Finanz-Ministr. Dekret vom 12 September 1853, Z. 14,432 (Landes-Reg.-Bl. I. Abth., XLI. Stück, Nro 179, pag. 654) in Anwendung.

Zur T. P. 7 b. Hinsichtlich der Metherzeugung in Krakau sind die Bestimmungen der Kundmachung der bestandenen Hofkommission vom 14. Juli 1847, Z. 844 (Prov-Gesetz-Samml. ex 1847, Nr. 98, pag. 298-300) zu beobachten.

Zur T. P. 8. Sobald die mit dem Erlasse des Finanz-Ministeriums vom 19. Dezember 1852 erflossenen kundgemachten Bestimmungen rücksichtlich der Einhebung der Verz.-Steuer vom Biere vollständig in Wirksamkeit treten, wird für Krakau der nämliche gelten, was für Lemberg angeordnet werden wird.

Zur T. P. 10 bis incl. 15. Vom Schlachtvieh ist die Verz.-Steuer nicht bei der Einfuhr, sondern bei der Schlachtung in der Stadt, dagegen vom Stehvieh (T. P. 11 bis incl. 15) bei dem Eintriebe über die V. St. Linie zu entrichten. Hinsichtlich der Schlachtungen überhaupt kommen die Bestimmungen der Kundmachung der best. Hofkommission vom 15 Juli 1847 Z. 1849, (Prov.-Gesetz-Sammlung ex 1847, Nr. 100, pag. 302) in Anwendung. Der Schlachthauszins d. i. die Gebühr f. d. Benützung des städt. Schlachthauses, bleibt hier ausser Betracht, weil diese Gebühr ein v. d. Stadtgemeinde selbst verwlt. Kom. Einkommen ist.

TARYFFA

Podatku akcyzowego dla miasta Krakowa i jego przedmieść.

Numer bieżący	Nazwa artykułów opodatkowanych	Stopa poborowa	Opłata: akcyzowa złr.	kr.	dodatkowa dla gminy miejskiéj złr.	kr.	Razem złr.	kr.
1	Rum, arak, essencya punczowa, rosoliss, likier i wszelkie trunki słodzone . . . . (przy wprowadzeniu i przy wyrobie)	n. a. wiadro	—	—	7	56	7	56
2	Alkohol, spirytus winny, politura stolarska, olejki wonne, tynktury, essencye i w ogóle wszystkie ciecze, do których alkohol, jako główna część składowa wchodzi, mianowicie: (przy wprowadzeniu i przy wyrobie.)							
3	Wódka na 20° Beaumego włącznie	dtto	—	—	5	$17\frac{1}{2}$	5	$17\frac{1}{2}$
	Okowita do 30° Beaumego włącznie	dtto	—	—	7	56	7	56
	Spirytus nad 30° Beaumego włącznie	dtto	—	—	10	15	10	15
4	Wino	dtto	1	24	—	50	2	14
5	Moszcz i zacier winny	dtto	1	3	—	—	1	3
6	Moszcz owocowy	dtto	—	30	—	—	—	30
7	a) Miód zwyczajny przy wprowadzeniu	dtto	—	30	2	30	3	—
	b) Essencya miodowa, wiśniak, maliniak, dereniak przy wprowadzeniu	dtto	—	30	3	26	3	56
	c) Miód w miejscu wyrabiany, podług ilości miodu praśnego do wyrobu użytego	W. Cnt.	—	—	3	20	3	20
8	a) Piwo przy wprowadzeniu, a mianowicie:							
	aa) Porter i piwo angielskie . .	n. a. wiadro	—	10	1	30	1	40
	bb) Wszystkie inne gatunki piwa	dtto	—	10	—	10	—	20
	b) Piwo przy wyrobie	dtto	—	40	—	10	—	50
9	Ocet	dtto	—	15	—	3	—	18
10	Bydło grube to jest: woły, byki, krowy i cielęta nad rok liczące . . .	od sztu.	4	—	—	36	4	36
11	Cielęta do roku jednego	dtto	—	40	—	2	—	42
12	Owce, barany, kozy, kozły, capy, skopy	dtto	—	15	—	$\frac{3}{4}$	—	$15\frac{3}{4}$
13	a) Jagnięta do 25 funtów ważące, prosięta	dtto	—	10	—	$2\frac{2}{4}$	—	$12\frac{2}{4}$
	b) Koźlęta	dtto	—	4	—	$\frac{1}{4}$	—	$4\frac{1}{4}$
14	Warchlaki to jest świnie od 9 do 35 funtów włącznie ważące	dtto	—	30	—	$7\frac{2}{4}$	—	$37\frac{2}{4}$
15	Świnie nad 35 funtów ważące bez różnicy	dtto	1	—	—	3	1	3
16	Mięso świeże bez różnicy, części pojedyncze zarzniętych bydląt, mięso solone, wędzone i marynowane, salami i wszelkie inne kiełbasy . .	Cnt. W.	—	50	—	25	1	15
	Uwaga. Od bydła wprowadzonego, od którego pojedyncze części jak np. głowa lub nogi odcięte zostały, opłata na całą sztukę bydła taryfą objęta wniesioną być winna							
17	Drób: indyki, gęsi, kaczki, kapłony itp.	od sztu.	—	3	—	$\frac{3}{4}$	—	$3\frac{3}{4}$
18	Kury to jest: koguty, kury, kurczęta, gołębie	od pary	—	1	—	$\frac{1}{4}$	—	$1\frac{1}{4}$
19	Zwierzyna, jelenie	od sztu	1	—	—	30	1	30
20	Dziki od 30 funtów i więcéj, daniele .	dtto	—	45	—	$22\frac{2}{4}$	1	$7\frac{2}{4}$
21	Warchlaki, sarny, kozy dzikie . . .	dtło	—	15	—	$7\frac{2}{4}$	—	$22\frac{2}{4}$
22	Zające	dtto	—	3	—	$1\frac{2}{4}$	—	$4\frac{2}{4}$
23	Rozrąbana zwierzyna wszelkiego rodzaju	Cen. W.	1	—	—	30	1	30
24	Dzikie ptastwo, bażanty, głuszce . .	od sztu.	—	6	—	3	—	9
25	a) Jarząbki, śnieguły i kamienniczki, dzikie gęsi, dzikie kaczki, (z wyjątkiem nurków) słomki, kuropatwy i dzikie gołębie	dtto	—	3	—	$1\frac{2}{4}$	—	$4\frac{2}{4}$
	b) bąki, nurki, krzyki, bekasy i chruściele	dtto	—	1	—	$\frac{2}{4}$	—	$1\frac{2}{4}$
26	Drozdy, kwiczoły, przepiórki, skowronki i wszystkie inne małe ptaki do jedzenia	od tuzin.	—	1	—	$\frac{2}{4}$	—	$1\frac{2}{4}$
27	Ryby i skorupiaki nieoznaczone, morskie, rzeczne, zródlane i stawowe, świeże, solone, wędzone, i marynowane, ikra rybia (kawior) . . .	Cnt. W.	1	—	—	30	1	30
28	Ryby rzeczne, zwyczajne ryby morskie, jako to: Calamari, Cospelloni, Rase, Sgomberi, Sippe, Tonine, stokfisze, flondry, płaszczki, śledzie, sarderle, tudzież raki, ślimaki, ostrygi, pająki i raki morskie	dtto	—	20	—	10	—	30
29	Ryż	dtto	1	—	—	30	1	30
30	a) Mąka, ze zboża, ziemniaków i owoców strączkowych wszelkiego rodzaju, gryz, kasza jęchmienna i perłowa, kasza owsiana, krajowe sago, mączka i gryz tatarczany i wszelkie tego rodzajn kasze, kasza jaglana, puder, chleb i w ogóle wszelkie							

Uwaga

Wszystkie artykuły opodatkowane, względnie których inny przepis w taryfie nie jest zamieszczony, opłacane będą przy wprowadzeniu.

Do poz. Tar. 1, 2, 3. Na wypadek wyrabiania trunków w pośród rogatek miasta Krakowa wraz z przedmieściami, co do opłaty akcyzowéj należy zastósować przepisy okólników z d. 1 września 1835 Nr. 53,274 i 27go października 1849 Nr. 61,276, tudzież dekret Ministerstwa Skarbu z dnia 12 września 1853 Nr. 14,432, (Dziennik Rządu krajowego, Oddział I, Część XLI, N. 179, strona 654).

Do poz. Tar. 7 b. Względnie wyrobu miodu w Krakowie trzymać się należy przepisów ogłoszenia byłéj Komisyi Nadwornéj z dnia 14 lipca 1847 Nr. 844 (zbiór ustaw prowin. z roku 1847, N. 98, strona 298—300).

Do poz. Tar. 8. Jak skoro ogłoszone przepisy reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 19 grudnia 1852 wydane względnie poboru akcyzowego od piwa w zupełności w działalność wejdą dla Krakowa, ten sam zastósowany będzie jaki dla Lwowa rozporządzony zostanie.

Do poz. 10 do 15 Tar. włącznie. Od bydła rzeźnego nie ma być opłata akcyzowa przy wprowadzeniu, lecz przy zarznięciu w mieście wniesioną, natomiast od bydła kłutego (poz. od 11 do 15 włącznie) zaraz przy wprowadzeniu przez rogatkę wniesioną być winna.

Co do bicia i kłucia w ogólności, mają być postanowienia obwieszczeniem b. c. k. Komisyi Nadwornéj z dnia 15 lipca 1847 do N. 1849 (zbiór ustaw prowincyonalnych z r. 1847, N. 100, pag. 302) objęte, zastósowane. Opłata szlachtuzowa to jest należytość za używanie szlachtuza miejskiego, nie jest tutaj braną na uwagę, gdyż należytość ta jest dochodem miejskim w zarządzie saméj gminy zostającym.

Tarifspost-Nro	Benennung der steuerbaren Gegenstände	Masstab der Belegung	Gebührenbetrag an Verzehrungssteuer fl.	kr.	an Gemeinde-Zuschlag fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.
	inländischer Sago, Haidemehl und Haidegrütze und derlei Graupen, Hirsenbrei, Stärke, Kraftmehl, und Haarpuder, Brot und überhaupt jede Bäkkerwaare, ferner Backwerk, Lebzelten, Pfefferkuchen und Zwieback . .	Wr. Ztr.	—	10	—	2	—	12
	b) Schrotbrot und Haferbrot	dtto	—	5	—	1	—	6
31	Brodfrüchte, als Weitzen und Spelzkörner, türk. Waitzen, Roggen, Halbfrucht in Körnern, Haidekorn . . .	dtto	—	$7\frac{2}{4}$	—	1	—	$8\frac{2}{4}$
32	Hafer in Körnern	dtto	—	8	—	1	—	9
33	Heu ohne Unterschied, eben so Mischling als Viehfutter	dtto	—	3	—	$\frac{2}{4}$	—	$3\frac{2}{4}$
34	Stroh, Häckerling, Kleien, Rittstroh .	dtto	—	3	—	—	—	3
35	Gemüse und Küchenwaaren, als Blumenkohl, Spargel, grüne Erbsen, Bohnen, Gurken	dtto	—	6	—	1	—	7
36	Frisches Obst, Kastanien, Nüsse . . .	dtto	—	12	—	—	—	12
37	Gedörrtes, getrocknetes und eingelegtes Obst, Salsen	dtto	—	24	—	3	—	27
38	a) Butter, frische und gesalzene, Schmalz, Gänsefett, Kerzen, aus Unschlitt und Spermacet auch Milli und Magarin Kerzen	dtto	1	—	—	12	1	12
	b) Talg, Unschlitt, rohes und geschmolzenes Elain	dtto	—	50	—	—	—	50
39	Schweinfett u. Schweinschmalz, Schmeer, speck- und Knochenmark	dtto	—	40	—	2	—	42
40	Seife, gemeine, wohlriechende Oehlseife	dtto	1	12	—	—	1	12
41	Käse	dtto	—	45	—	$2\frac{1}{4}$	—	$47\frac{1}{4}$
42	Wachs, gebleichtes und ungebleichtes, Wachskerzen und andere Wachsfabrikate	dtto	2	30	1	15	3	45
43	Oehle, a) Hanf-Lein- und Rüböhl . .	dtto	—	50	—	—	—	50
	b) alle andere Brennöhle, Oliven- Mandeln - Mohnsaamen - und gemeines Nussöhl, ferner Palm- und Kokosöhl	dtto	—	50	—	3	—	53
44	Brennholz, hartes, Kien- und Wachholderholz	W. Klftr	—	30	—	$7\frac{1}{2}$	—	$37\frac{1}{2}$
45	Brennholz, weiches und Bürtelholz . .	dtto	—	20	—	5	—	25
46	Holzkohlen	Wr. Ztr.	—	2	—	$\frac{2}{4}$	—	$2\frac{2}{4}$
47	Steinkohlen	dtto	—	1	—	—	—	1

Anmerkung

Zu T. P. 31. Die Versteuerung hat bei der Vermahlung in der Stadt Krakau zu geschehen, und es treten hierbei die Bestimmungen der Kundmachung der best. Hofkommission von 6. November 1847, Z. 363 (Prov.-Gesetz-Samml. v. J. 1847, Nr. 170, Seite 440-448) in Anwendung. Gerste ist steuerfrei. Der Kukuruz in Kolben, so genannter grüner Kukuruz ist bei der Einfuhr zur versteuern über Abschlag von 20% vom Tarifsatze.

Zu T. P. 36. Zu frischem Obst gehören auch frische Feigen, Beeren (Erdbeeren; Himbeeren).

Zur T. P. 44. Zum harten Brennholze gehören: Roth- und Weissbuchen, Eichen, Ahorn, Esche, Ulmen.

Zu T. P. 45. Zum weichen Holz gehören: Birken, Erlen, Aspen, Linden, Schwarzpappel, alle Weidenarten, Nadelhölzer (Kiefer, Fichten, Tannen, Lerchen).

Zu T. P. 47. Das Gewicht der Steinkohlen kann von den Partheien nach sogennanten Berglachtern (im gewöhnlichen Verkehre Klafter genannt) angemeldet werden. (Kundmachung der Krakauer Hofkommission v 15. Juli 1847, Z. 1856).

Anmerkung.

A. Behandlung verzehrungssteuerbarer Artikel, welche aus den Staaten des Zollvereins kraft des zwischen Österreich und Preussen abgeschlossenen Handels- und Zollvertrags vom 19. Februar 1853 in die Stadt Krakau eingeführt werden.

1) Der handels- und Zollvertrag zwischen Österreich und Preussen vom 19 Februar 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1853 LXVIII. Stück, Nr. 207, p. 1085), welchem nachträglich auch die Herzogth. Parma und Modena, so wie sämtliche mit Preussen zollvereinte deutsche Staaten beigetreten sind, enthält im Art. 9. die Bestimmung, dass von allen Erzeugnissen, die nach der dem Art. 3. dieses Vertrages angeschloss. Anlage I. B. aus dem Gebiethe des einen Vertrag schliessenden Theiles in das des andern zu ermässigten Zollsätzen eingehen, und von welchem zollordnungsmässig dargethan wird, dass sie als ausländisches Eingangsgut die zollämtliche Behandlung bei einer Einhebungsbehörde des Letzteren bestanden haben, oder derselben noch unterliegen, keine weitere Abgabe irgend einer Art, sei es für Rechnung des Staates oder für Rechnung von Kommunen und Korporationen, erhoben werden darf, jedoch mit Vorbehalt derjenigen innern Steuern, welche in einem der kontrahirenden Staatten auf die weitere Verarbeitung oder auf anderweitige Bereitung aus solchen Erzeugnissen, ohne Unterscheid des ausländischen oder inländischen Ursprungs, allgemein gelegt sind.

Demgemäss darf von allen im Verz. I. B. aufgeführten Gegenständen, welche nach den bestehenden Vorschriften verzehrungssteuerpflichtig sind, weder die Verz.-Steuer als Hauptsteuer noch ein Gemeindezuschlag eingehoben werden, sobald es von demselben zollordnungsmässig dargethan wird, dass sie als ausländisches Eingangsgut die zollämtl. Behandlung bei einem k. k. östr. Zollamte bestanden haben, oder derselben noch unterliegen. Der nachfolgende Auszug umfasst jene Postnummern des bezogenen Verz. I. B., der im Zwischenverkehr einem ermässigten Zollsatz, unterliegenden Gegenstände, aus dem östr. preuss. Hdls- und Zollvertrage, welche Artikel enthalten, von welchen bei deren Einfuhr in die Stadt Krakau, sobald die oberwähnte zollordnungsmässige Nachweisung, dass sie ein aus dem deutschen Zollvereine kom-

Numer bieżący	Nazwa artykułów opodatkowanych	Stopa poborowa	Opłata akcyzowa złr.	kr.	dodatkowa dla gminy miejskiéj złr.	kr.	Razem złr.	kr.
	pieczywo, następnie ciasta, pierniki i suchary	Cntr. W.	—	10	—	2	—	12
	b) Chleb razowy i owsiany	dtto	—	5	—	1	—	6
31	Zboże chlebne jako to: pszenica, orkisz, kukurudza, żyto i zboże mięszane w ziarnie	dtto	—	$7\frac{2}{4}$	—	1	—	$8\frac{2}{4}$
32	Owieś w ziarnie	dtto	—	8	—	1	—	9
33	Siano bez różnicy, potraw i wszelka żywność bydlęca	dtto	—	3	—	$\frac{2}{4}$	—	$3\frac{2}{4}$
34	Słoma, sieczka, otręby i mierzwa . .	dtto	—	3	—	—	—	3
35	Jarzyna i warzywa, jako to: jarmuż, szparagi, zielony groch, bób, ogórki	dtto	—	6	—	1	—	7
36	Świeże owoce, kasztany i orzechy . .	dtto	—	12	—	—	—	12
37	Suszone owoce, konfitury i soki . .	dtto	—	24	—	3	—	27
38	a) Świeże i solone masło, szmalec bydlęcy i gęsi, świece łojowe, spermacetowe i stearynowe	dtto	1	—	—	12	1	12
	b) Łój surowy, topiony i czyszczony (Elaina)	dtto	—	50	—	—	—	50
39	Szmalec wieprzowy i sadło, tłustość do smarowania, słonina, śpik	dtto	—	40	—	2	—	42
40	Mydło zwyczajne, pachnące i olejkami zaprawiane	dtto	1	12	—	—	1	12
41	Séry	dtto	—	45	—	$2\frac{1}{4}$	—	$47\frac{1}{4}$
42	Wosk bielony i niebielony, świece i wszelkie inne wyroby woskowe . .	dtto	2	30	1	15	3	45
43	Oléj a) konopny, lniany i rzepakowy		—	50	—	—	—	50
	b) wszystkie inne oleje palne, oliwa, migdałowy, makowy i orzechowy oléj, następnie palmowy i kokosowy oléj . . .	dtto	—	50	—	3	—	53
44	Drzewo opałowe, twarde, żywiczne i jałowcowe	Sąg W.	—	30	—	$7\frac{1}{2}$	—	$37\frac{1}{2}$
45	Drzewo opałowe miękkie i okrąglaki .	dtto	—	20	—	5	—	25
46	Węgle drzewiane	Cntr. W.	—	2	—	$\frac{2}{4}$	—	$2\frac{2}{4}$
47	Węgle kamienne	dtto	—	1	—	—	—	1

Uwaga

Do poz. 31. Opłata ma być przy wymieleniu w mieście Krakowie wniesioną i mają się zastósować postanowienia obwieszczeniem b. c. k. Komisyi Nadwornéj z d. 6 listopada 1847 do L. 363 (zbiór rozporządzeń prow. z r. 1847, N. 170, pag. 440—448) objęte.

Jęczmień wyjęty jest z pod opłaty. Opłata od kukurydzy w główkach, tak zwanéj kukurydzy zielonéj, ma być przy wprowadzeniu, po odtrąceniu jednakże 20% od stopy taryfą objętéj, wniesioną.

Do poz. 36. Do owoców świeżych liczą się: świeże figi i wszelkie jagody (poziomki, maliny).

Do poz. 44. Do twardego drzewa liczą się: buk, grab, dąb, jawór, jesion i wiąz.

Do poz. 45. Do miękkiego drzewa liczą się: brzozy, olsza, osika, lipy, topole, wszystkie gatunki wiérzb, szpilkowe (sosny, świérk, jodły i modrzew).

Do poz 47. Waga węgli kamiennych może być przez strony według tak zwanéj miary Berglachtern (w zwyczajnym handlu siągą zwana) deklarowaną. (Obwieszczenie b. Komisyi Nadwornéj Krakowskiéj z dnia 15 lipca 1847 N. 1856.)

Uwaga.

A. Postępowanie z artykułami opodatkowanemi, które z Państw Towarzystwa Celnego, na mocy traktatu handlowego i celnego z dnia 19 lutego 1853 r. pomiędzy Austryą i Prusami zawartego, do miasta Krakowa wprowadzone zostają.

1. Traktat handlowy i celny pomiędzy Austryą i Prusami z dnia 19 lutego 1853, (Dziennik Praw Państwa z roku 1843, Część LXVIII, N. 207, strona 1085), do którego dodatkowo Księstwa Parma i Modena, tudzież wszystkie z Prusami celnie połączone niemieckie Państwa przystąpiły, zawiéra w Art. 9. przepis, że od wszystkich wyrobów, które według załączonego Art. 3 tegoż traktatu Allegatu I. B. z obwodu części traktat zawierającéj do drugiéj po umiarkowanych opłatach celnych wprowadzane zostają, i od którego cła wedle przepisów udowodnione zostanie, że jako zagraniczny towar opłatę celną u Władzy Poborowéj ostatniego złożyły, lub takowéj jeszcze podlegają, żadna dalsza opłata jakiego bądź rodzaju, czyli to na rachunek kraju, lub na rachunek Gmin i korporacyj, pobieraną być nie może, przy pozostawieniu jednak takich wewnętrznych podatków, które w jednym z kontraktowanych Państw na następne wyrobienie lub na inne przyrządzenie z tego rodzaju wyrobów bez różnicy zagranicznego lub krajowego pochodzenia w ogólności są nałożone.

Stósownie do tego od wszystkich w wykazie I. B. przytoczonych artykułów, które wedle istniejących przepisów opodatkowaniu ulegają, nie może być ani podatek akcyzowy jako podatek główny, ani opłata dodatkowa dla Gminy pobierany, jak skoro przepisom celnym odpowiednio udowodnionėm zostało, że jako zagraniczny towar wprowadzony, postępowaniu celnemu w c. k. Austryackim Urzędzie celnym uległ, lub takowemu jeszcze ulegnie. — Następujący wyciąg zawiera numera pozycyj powołanego wykazu I. B. w wzajemnym handlu zniżonemu cłowi podlegających artykułów, z austr. prusk. traktatu handlowego i celnego, które zawierają artykuły, od których przy ich wprowadzeniu do miasta Krakowa, jak skoro wyż wspomniany dowód z urzędu celnego, że są produktem z niemieckiego Państwa celnego pochodzą-

Post Nr.

mendes Eingangsgut sind, geliefert wird, weder eine Verzehr.-Steuer, noch ein Gemeindezuschlag (soferne diese Artikel im gegenwärtigen Tariffe mit diesen Gebühren belegt sind), eingehoben werden darf.

Benennung der Gegenstände.

9 Fette, nämlich:
Butter, frische oder eingeschmolzene, Thierfet, ungeschmolzenes oder geschmolzenes (Talg, Schmalz, Gänsefett, Schweinefett) Speck, Stearin, Stearinsäure.
15 Käse.
21 Lichte: Talg- Wachs- Wallrath- und Stearinlichte, Wachsstöcke.
22 Oehle, nämlich: Hanf- Lein- und Rüböhl in Fässern.
26 Speisen zubereitete, nämlich:
a) Chokolade und Chokoladen-Surrogate, so wie Chokoladenfabrikate Rachault des Arabes, Konfituren, Zuckerwerk, Kuchenwerk, Zwiebak aller Art mit Ausnahme von Schiffzwiback, mit Zucker, Essig, Oehl oder sonst namentlich alle in Flaschen, Büchsen u. dgl. eingemachte, eingedämpfte oder auch eingesalzene Früchte: Gewürze, Gemüse un andere Consumtibilien.
Die Beamthandluug aller dieser Artikel beim Eintritt nach Krakau darf nicht durch die Verz.-Steuer-Linien-Ämter, sondern nur durch das k. k. Gef. Hptamt in Krakau gepflogen werden, an welches daher solche Gegenstände zur zollordnungsmässigen Nachweisung der Verzollung von den Linienämtern stets vorschriftmässig anzuweisen resp. zu stellen sind.
Alle anderen Gegenstände sind in Beziehung auf die Verz.-Steuer und den Gemeindezuschlag als einheimisch zu behandeln. (F. M. D. vom 5. December 1853, Z. 892).
2) In Beziehung auf die Behandlung der aus Fremden, nicht dem Handels- und Zollvertrage vom 19. Februar 1853 beigetrettenen Staaten in die Stadt Krakau gelangenden Konsumt. Art. wird bemerkt, dass von obigen Artikel die Verz.-Steuer sammt Gem. Zuschlag, so wie von allen einheimischen, der fraglichen Abgabe unterliegenden Gegenständen, einzuheben sei (F. M. D. vom 31. Dezember 1853, 51891).
B. Behandlung der Bruchtheile.
Jene Bruchtheile, welche sowohl bei der Verz-Steuer als bei dem Gem. Zuschlag den Betrag von $\frac{1}{4}$ $\frac{2}{4}$ und $\frac{3}{4}$ kr. nicht erreichen, müssen als volle Bruchtheile eingezahlt werden.
C. Steuerfreie Mengen. Wenn eine Parthei verzehrungssteuerpflichtige Gegenstände in so geringen Menge einbringt, dass von der Gesammtmenge dieser Gegenstände die entfallende Steuergebühr mit Einschluss des Gemeindezuschlages den Betrag von Einem Kreuzer nicht erreicht, so wird diese mindere Gebühr nich eingehoben.
D. Bei jenen Gegenständen, deren Versteuerung zu Folge des gegenwärtigen Tariffes nach dem Wiener Gewichte angeordnet ist, sind die Gebühren nach dem Netto-Gewichte zu entrichten.

Ner por.

cym, złożą, ani pobór akcyzowy na dodatek dla Gminy (jeżeli artykuły te w niniejszéj taryfie z temi opłatami są zamieszczone), pobierany być nie może.

Nazwa artykułów.

9 Tłustość, jako to:
Masło świeże lub topione, smalec zwierzęcy nietopiony lub topiony (łój smalec, smalec gęsi, smalec wieprzowy) słonina; stearyna, kwas stearynowy.
15 Séry,
21 Świece łojowe, woskowe i stearynowe, stoczki woskowe,
32 Oléj, jako to: konopny, lniany i rzepakowy w beczkach.
26 Potrawy przyrządzone, jako to:
A) Czekolada i surogata czekolady, tudzież fabrykata czekolady Rachault des Arabes, konfitury, ciasta, cukierki, cwibak wszelkiego rodzaju z wyjątkiem sucharów okrętowych, owoce, korzenie, jarzyny z cukrem, octem, oliwą, lub w inny sposób, wszystkie zaś w butelkach, puszkach i t. p. zakonserwowane, duszone lub nasolone.
Postępowanie z wszystkiemi tymi artykułami przy wprowadzeniu ich do miasta Krakowa, nie może być dopełnione przez Urzędy rogatkowe, lecz tylko przez główny Urząd Celny w Krakowie, do którego więc takie artykuły do wykazania się celnego z oclenia, przez Urzędy rogatkowe stósownie do przepisów doprowadzone być powinny.
Wszystkie inne artykuły mają być odnośnie do poboru akcyzowego i opłaty dodatkowéj dla Gminy jako krajowe uważane. (Dekret Ministerstwa Skarbu z dnia 5 grudnia 1853 N. 892).
W odniesieniu się do postępowania z artykułami z obcych Państw, które do traktatu handlowego i celnego z dnia 19go lutego 1853 nie przystąpiły, do miasta Krakowa wprowadzanych, nadmienia się, że od powyższych artykułów pobór akcyzowy wraz z dodatkiem dla Gminy, jak od wszystkich krajowych w mowie będącéj opłacie ulegających artykułów—pobierany być winien. (Dekret Minister. Finan. z dnia 31 grudnia 1853 N. 51,891).
B. Postępowanie z ułamkami:
Ułamki, które przy akcyzie, lub przy dodatku gminnym niedochodzą $1/4$, $2/4$, i $3/4$ kr. mają jako ułamki pełne być wniesione.
C. Mnogości wolne od opłaty. Jeżeli strona artykuł opodatkowany w tak małéj wprowadza ilości, że przypadająca od téj całkowitéj ilości opłata akcyzowa z doliczeniem dodatku gminnego, niedochodzi do jednego krajcara, opłata takowa niema być wniesioną.
D. Od tych artykułów, od których opłata stósownie do niniejszéj taryffy na centnary wiedeńskie jest oznaczona, mają być należytości od centnara netto wniesione.

(1758) **Kundmachung.** (1-3)

[N. 5482.] Mit Bezug auf die Kundmachung des hohen k. k. Finanz-Ministeriums ddto Wien 25. Oktober d. J. Zahl 16,298 — betreffend die Einführung der allgemeinen Verzehrungs-Steuer in der Stadt Krakau wird nachstehendes zur allgemeinen Richtschnur vorgezeichnet:

1) Die Stadt-Linie, — welche bisher die Konsumzions-Steuer-Linie für die geschlossene Stadt Krakau bildet, — hat mit 1. November d. J. als dem Zeitpunkte der Einführung der allgemeinen Verzehrungs-Steuer als Verzehrungs-Steuer-Linie zu gelten.

2) An dieser Linie werden zum Behufe der Einhebung der allgemeinen Verzehrungs-Steuer nachstehende Aemter aufgestellt, und zwar:

a) Das Linien-Amt Podgórze an dem diesseitigen Ufer der Franz Josephs-Brücke
b) detto Mogiła
c) detto Warschau
d) detto Eisenbahnhof
e) detto Breslau
f) detto Łobzów
g) detto Zwierzyniec
h) detto Grzegórzki
i) detto Rakowice
k) detto Krowodrza
l) detto Czarnawieś
m) detto Wola
n) detto Rybaki.

Sämmtliche hier genannten 13 Linien-Aemter werden durch Amtstafeln bezeichnet, und der vor jedem Linien-Amte bestehende Amtsplatz durch Säulen begränzt.

Das Verzehrungsteuer-Linienamt an der Eisenbahn befindet sich im Bahnhofe selbst, und der ganze geschlossene Bahnhof wird als Amtsplatz erklärt, wornach verzehrungssteuerpflichtige Gegenstände, nur durch das am Eisenbahnhofe befindliche Zollamts-Gebäude, dann durch das oberhalb dieses Zollamtes befindliche Einfahrtsthor in die Stadt geschaft werden dürfen.

3) Die zuerst genannten sieben Linien-Aemter nämlich jene

an der Franz Josephs-Brücke
Mogiła
Warschau
Eisenbahnhof
Breslau
Łobzów und
Zwierzyniec

haben als Haupt-Expedizionsämter zu gelten; und es dürfen nur über diese Aemter alle im Tarife aufgeführten Gegenstände eingebracht, selbst bei diesen Aemtern aber die in der Tarif-Post 1 bis 8 aufgeführten Getränke nur in Buteillen oder kleineren Gefässen für den Privatgebrauch versteuert werden.

Getränke in grösseren Quantitäten werden von den genannten 7 Linien-Aemtern an das von der Pachtgesellschaft aufgestellte Haupt-Amt in der Stadt Nikolai-Gasse gegenüber dem Kameral-Bezirks-Verwaltungs-Gebäude angewiesen, und daselbst der Versteuerung unterzogen. Uiber die erlegten Gebühren werden den Partheien gedruckte Bolleten eingehändigt.

4) Die übrigen sechs Linien-Aemter sind nur zur Versteuerung der in der Tarif-Posten 17 bis 28 dann 44 bis 47 aufgeführten Artikel ermächtigt, daher andere als die hier bezeichneten Gegenstände über diese Linien-Ämter nicht in die Stadt gebracht werden dürfen.

5) Das in der Tarif-Post 11 bis 15 aufgeführte Stechvieh ist bei seiner Uiberbringung in die Stadt bei einem der sub N. 3 benannten Linien-Aemter der Versteuerung zu unterziehen, und darf nicht anderwärts als in dem städtischen Schlachthause gegen Entrichtung der Schlachthaus-Gebühr geschlachtet werden.

Die Bollete über die entrichtete Verzehrungs-Steuer ist unter Einem mit dem zur Schlachtung bestimmten Stechvieh in das Schlachthaus zu überbringen, und daselbst abzugeben. Wird diese Bollete nicht beigebracht, so ist die Verzehrungssteuer im Schlachthause zu entrichten.

6) Von dem sub Tarifs-Post 10 aufgeführten Schlachtvieh, nämlich: Ochsen, Stiere, Kühe, Kälber über ein Jahr, welche über jedes Linien-Amt steuerfrei eingebracht werden dürfen, wird die Steuer, so wie diess bei der bisherigen Konsumzions-Steuer der Fall ist, erst unmittelbar von der Schlachtung im Schlachthause selbst entrichtet.

7) Im Uibrigen werden die bezüglich der Viehschlachtung und der Uiberwachung des Fleisches bisher bestehenden Kontrollmassregeln auch fernerhin aufrecht erhalten.

8) Bezüglich der am Weichselstrome anlangenden steuerpflichtigen Gegenstände, bestehen eigene Landungsplätze, die als solche bezeichnet sind, und es ist keiner Gallere und keinem Fahrzeuge, welches mit verzehrungssteurbaren Gegenständen beladen ist, erlaubt, am Krakauer Weichselufer, ausser an diesen Landungsplätzen, zu landen, anzulegen, vor Anker zu gehen, oder dasselbe durch Seile, Boote, Bretter oder auf sonst eine Art, ausser dem Falle, dass die überwiegende Gewalt eines zufälligen Ereignisses hiezu zwingt, mit dem Ufer in Verbindung zu setzen.

9) Die Landungsplätze erstrecken sich am Krakauer Weichselufer:

a) bei Zwierzyniec angefangen von dem Punkte, wo die Rajons-Linie mit der Weichsel zusammenfällt, bis zu dem Rybakier Linien-Amte.
b) von der Stanislaus-Kirche sogenannt Skałka bis zur Weichselbrücke.

10) Sogleich nach dem Landen hat der Führer des Fahrzeuges, auf welchem verzehrungssteuerbare Gegenstände geladen sind, dem nächsten Linienamte unter Angabe des Tages und der Stunde der erfolgten Landung die Anzeige zu machen, und zugleich anzugeben, welche Gegenstände und in welcher Menge das Fahrzeug enthält. Die Menge ist nur nach der Masseinheit, wie die Gegenstände im Handel vorkommen, und in dem Verzehrungssteuer-Tarife enthalten sind, zu erklären. Über diese Anmeldung wird das Linienamt der Parthei eine Bescheinigung ausfertigen, falls dieselbe die entfallende Verzehrungssteuer-Gebühr sogleich zu berichtigen nicht in der Lage sein sollte.

11) Die Fracht muss binnen 6 Stunden von dem Zeitpunkte der Landung an gerechnet versteuert, und binnen 48 Stunden abgeladen und das Fahrzeug gelichtet werden. Das Landen mit steuerbaren Artikeln zur Nachtzeit ist nicht gestattet.

12) Zum Behufe der schnelleren und leichteren Amtshandlung rücksichtlich der Steinkohlen wird gestattet, dass das Gewicht derselben nach sogenannten Berglachtern (im gewöhnlichen Verkehre Klafter genannt) angemeldet werden.

13) In welcher Art das Gewicht von Fischen in Behältnissen mit Wasser zu ermitteln ist, wird durch eine besondere Bestimmung festgesetzt.

14) Auch wird eine besondere Bestimmung erfliessen, in welcher Art das Tara-Gewicht von anderen verzehrungssteuerbaren Gegenständen, wenn die Parthei das Netto-Gewicht anzugeben nicht in der Lage ist, oder deren Angabe bedenklich sein sollte, festzustellen sein wird.

15) Eben so wird bezüglich der nach der Eingangs bezogenen Kundmachung des hohen Finanz-Ministeriums §. 5. Tarif-Post 31 aufgeführten Brodfrüchte, im Falle ihrer Vermahlung innerhalb der Linien der Stadt Krakau, eine besondere Bestimmung ergehen.

16) Die Amtsstunden, innerhalb welcher bei den Linienämtern Gegenstände versteuert werden können, dauern in den Monaten: November, Dezember, Jänner, Februar und März vom 6 Uhr Morgen bis 10 Uhr Abends. In den übrigen sieben Monaten von 5 Uhr Morgens bis 10 Uhr Abends.

17) Die Zeit-Abschnitte, zu welchen steuerpflichtige Gegenstände über die sieben Hauptexpeditions-Linienämter unter Begleitung steuerfrei durch die Stadt geführt werden dürfen, werden bei jedem Linienamte in einer am Amtsgebäude angehefteten Kundmachung ersichtlich sein.

18) Alle steuerbaren Gegenstände, welche sich bis 31. Oktober 1854 innerhalb der Stadt Linie Krakaus befinden, bleiben von einer nachträglichen Entrichtung der allgemeinen Verzehrungs-Steuer losgezählt. Ausgenommen hievon sind jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten und Wein, von welchen bis zu dem erwähnten Zeitabschnitte die bis dahin bestehende Krakauer Konsumzionssteuer noch nicht entrichtet ist, und die sich deshalb noch unter der Kontrolle und Mitsperre der dermaligen Konsumzionssteuer-Pächter befinden. Von diesen Getränken, vorausgesetzt dass solche nicht der steuerfreien Ausfuhr aus der Stadt vorbehalten bleiben, kömmt demnach vom 1. November d. J. angefangen, ohne Rücksicht ob die künftige Steuer höher oder niedriger ausfällt, die in dem Tarife festgesetzte Verzehrungssteuer zu entrichten.

19) Schlüsslich wird bekannt gegeben, dass das hohe k. k. Finanz-Ministerium die Einhebung der allgemeinen Verzehrungs-Steuer der geschlossenen Stadt Krakau im Wege der Verpachtung an S. Deiches, J. S. Löbenstein und D. Rappaport übertragen habe, und dass hiernach die Pächter in Bezug auf diesen Gefällszweig in die Rechte des hohen Aerars treten. Jedoch erscheint J. S. Löbenstein allein als bestellter Geschäfts- und Firmaführer der Pachtgesellschaft, hat allein in deren Namen gegenüber den k. k. Behörden die persönliche und schriftliche Vertretung zu leisten, und seine alleinige Unterschrift hat die volle verbindende Kraft und Wirkung für alle drei Gesellschafter.

20) Die Entscheidung der sich auf die Einhebung der verpachteten Gebühren und der auf die diessfälligen Vorschriften sich beziehenden Meinungsverschiedenheiten zwischen den Pächtern und den Partheien steht zunächst der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Krakau, und im weiteren Zuge der k. k. galizischen Finanz-Landes-Direktion zu.

Krakau am 25. Oktober 1854.

Obwieszczenie.

Odnośnie do ogłoszenia Wysokiego Ministerstwa Skarbu datto Wiedeń dnia 25 października r. b. N. 16,298, co do zaprowadzenia ogólnego podatku konsumpcyjnego w mieście Krakowie, stanowi się ku powszechnemu zastósowaniu się, następujące:

1) Linia miejska—teraz jako linia podatku konsumcyjnego (Konsumzionssteuer) miasto Kraków okalająca, —z dniem 1 listopada r. b., jako dniem zaprowadzenia ogólnego podatku konsumpcyjnego (allgemeine Verzehrungssteuer) jako linia podatkowa ma być uważaną.

2) Na tejże linii w celu poboru ogólnego podatku konsumpcyjnego, następujące urzędy ustanowione będą, jako to:

a) Urząd liniowy Podgórze z téj strony mostu Franciszka Józefa;
b) detto detto Mogilski;
c) detto detto Warszawski;
d) detto detto przy Dworcu kolei żelaznéj;
e) detto detto Wrocławski;
f) detto detto Łobzowski;
g) detto detto Zwierzyniecki;
h) detto detto Grzegórzecki;
i) detto detto Rakowicki;
k) detto detto Krowoderski;
l) detto detto Czarnowiejski;
m) detto detto Wolski;
n) detto detto Rybacki.

Wszystkie powyżéj wymienione urzędy liniowe w liczbie 13, tablicami urzędowemi oznaczone będą, — istniejący zaś przy każdym plac urzędowy, słupami okolony będzie. — Urząd liniowy podatku konsumpcyjnego przy kolei żelaznéj znajduje się w dworcu, a cały zamknięty dworzec ogłasza się jako plac urzędowy, dla tego więc wszystkie opłacie podlegające przedmioty, tylko przez Komorę cłową przy dworcu się znajdującą i przez bramę powyżéj tejże komory, do miasta wprowadzone być mogą.

3) Siedm najpierwéj wymienionych urzędów liniowych, jako to:

przy moście Franciszka Józefa,
Mogilski,
Warszawski,
przy Dworcu kolei żelaznéj,
Wrocławski,
Łobzowski i
Zwierzyniecki

będą głównemi urzędami expedycyjnemi, i tylko przez te urzędy wszystkie w taryfie przytoczone przedmioty wprowadzone, lecz i przy tych nawet urzędach w taryfie pod N. 1 do 8 przytoczone napoje, tylko w butelkach lub w mniejszych naczyniach dla własnego użytku opłacone być mogą.

Napoje w większéj ilości ze strony tychże siedmiu urzędów, do głównego urzędu towarzystwa, dzierżawiącego w mieście przy ulicy Mikołajskiéj naprzeciw C. K. Administracyi Skarbu obwodowéj odesłane, i tamże opłacie podciągnięte będą.

Za złożone opłaty, będą stronom wręczone drukowane bolety.

4) Reszta sześć urzędów liniowych, tylko do opłat tych, w taryfie pod 17 do 28, daléj 44 do 47 przytoczonych artykułów są upoważnione, dla tego więc wszystkie inne przedmioty, przez te liniowe urzędy do miasta wprowadzone być niemogą.

5) Przytoczone w taryfie pod 11 do 15 bydło (Stechvieh) ma być przy jednym z wymienionych w ustępie 3cim urzędów, przy wprowadzeniu do miasta opłacone, i nie może być gdzieindziéj, jak tylko w miejskiéj szlachtuzie za opłatą należytą zarznięte.

Boleta opłaconego podatku konsumpcyjnego, ma być razem z bydlęciem do zarznięcia przeznaczoném do szlachtuzy przyniesioną i tamże oddaną. Jeżeliby boleta okazaną nie była, podatek konsumpcyjny w szlachtuzie opłaconym być musi.

6) Od bydła w taryfie pod 10 przytoczonego, jako to: od wołów, byków, krów i cieląt więcéj jak rok mających, które przez każden urząd liniowy bez opłaty wprowadzone być mogą, podatek jak teraz, bezpośrednio przed zarznięciem w szlachtuzie opłacony być winien.

7) Zresztą wszystkie do rznięcia bydła i do nadzoru mięsa odnoszące się, a teraz istniejące przepisy kontroli, równie i nadal w swéj mocy pozostaną.

8) Co do przedmiotów opłacie podlegających które Wisłą przypływają, znajduje się kilka przystani, które jako takie są oznaczone, dla tego więc niewolno jest żadnemu galarowi i żadnemu statkowi któren przedmiotami opłacie podlegającemi jest obładowany, przybić na innném miejscu do brzegu krakowskiego—lub przez liny, czółna, deski albo w inny sposób złączyć się z brzegiem—jak tylko w takiéj przystani, wyjąwszy wypadku, gdyby przemożną siłą przypadkowego wydarzenia do tego był zmuszony.

9) Te przystanie rozciągają się na Krakowskim brzegu Wisły:

a) przy Zwierzyńcu zacząwszy od punktu gdzie linia Rayona z linią Wisły się schodzi, aż do Rybackiego urzędu liniowego,
b) od kościoła S. Stanisława na Skałce, aż do mostu na Wiśle.

10) Po przybiciu do brzegu powinien przewoźnik statku, któren przedmiotami podlegającemi opłacie jest obładowany, oznajmić natychmiast najbliższemu urzędowi liniowemu dzień i godzinę przybicia do brzegu, oraz uwiadomić jakie przedmioty i w jakiéj ilości na statku się znajdują.

Ilość ma być oznajmioną tylko według miary jak przedmioty w handlu przychodzą, i jak w taryfie podatku konsumpcyjnego są przytoczone.

Gdyby strona nie była w położeniu opłacenia zaraz przypadającego podatku konsumpcyjnego, urząd liniowy wyda stronie poświadczenie uczynionego oznajmienia.

11) Ładunek winien być w przeciągu sześciu godzin, liczywszy od chwili przybicia do brzegu, opłacony, w przeciągu zaś 48 godzin zdjęty, statek zaś podniesiony.

W nocy niewolno jest przybić do brzegu z artykułami opłacie podlegającemi.

12) W celu prędszego i łżejszego urzędowania pozwala się, aby waga węgli kamiennych podług tak zwanych sążni w zwykłym handlu (Berglachter) oznajmioną była.

13) Osobném postanowieniem oznajmione będzie, w jaki sposób waga ryb w naczyniach wodą napełnionych wyśledzoną być winna.

14) Niemniéj osobném postanowieniem ogłoszone będzie, w jaki sposób tara ma być ustanowioną przy przedmiotach opłacie podlegających, gdy strona właściwą wagę (netto) podać nie będzie wiedziała, lub gdyby jej zeznanie podejrzane było.

15) Również odnośnie do §. 5go z początku wymienionego ogłoszenia Wysokiego Ministerstwa Skarbu, wyjdzie osobne postanowienie co do przytoczonych w taryfie pod 31 ziemiopłodów chlebowych, gdy te do mlewa wewnątrz linii miasta Krakowa będą przeznaczone.

16) Godziny urzędowe, w przeciągu których przedmioty w urzędach liniowych mogą być opłacone, trwają w miesiącu listopadzie, grudniu, styczniu, lutym i marcu od 6éj rano do 10éj wieczór. W resztę zaś siedmiu miesiącach od 5éj rano do 10éj wieczór.

17) Przedział czasu, w którym opłacie podlegające przedmioty przez powyższe siedm głównych expedycyjnych urzędów liniowych, pod dozorem bezpłatnie przez miasto przeprowadzone być mogą, ogłoszeniem na lokalu każdego z tychże urzędów przybitém oznajmiony będzie.

18) Wszystkie opłacie podlegające przedmioty, które po dzień 31 października wewnątrz linii miasta Krakowa znajdować się będą, od uiszczenia ogólnego podatku konsumpcyjnego są uwolnione.

Wyjęte atoli są te wszystkie palone spirytusowe płyny i wino, które aż do powyższego czasu istniejącéj opłacie konsumcyjnéj (Konsumptions-Steuer) podciągnięte niezostały i które z tego względu znajdują się pod kontrolą i zamknięciem teraźniejszych dzierżawców opłat konsumpcyjnych.

Od tych więc napojów, gdyby te na bezpłatny wywóz z miasta przeznaczone nie były, ma być zacząwszy od 1go listopada r. b. opłacony według taryfy podatek konsumpcyjny, bez względu, czyli ten przyszły podatek niższy lub wyższy będzie.

19) W końcu podaje się do wiadomości, że Wysokie Ministerstwo Skarbu pobór tegoż ogólnego podatku konsumpcyjnego w zamkniętém mieście Krakowie, przekazało w drodze wydzierżawienia S. Deichesowi, J. S. Löbensteinowi i D. Rappaportowi, i że w skutek tego ciż dzierżawcy co do téj gałęzi przychodu, wchodzą w prawa Wysokiego Skarbu. Jednakowoż staje sam J. S. Löbenstein jako ustanowiony przez towarzystwo dzierżawy, ajent i właściciel firmy które w obec c. k. władz osobiście i pisemnie zastępować winien, a podpis jego samego ma obowiązującą moc i skutki dla wszystkich trzech stowarzyszonych.

20) Rozstrzygnienie różnicy zdań między dzierżawcami a stronami co do poboru opłat wydzierżawionych odnośnie do dotyczących się przepisów, należy do c. k. Administracyi Skarbu obwodowéj w Krakowie, w dalszéj zaś drodze do c. k. galicyjskiéj krajowéj Dyrekcyi Finansowéj.

Kraków dnia 25 października 1854 r.

Ogłoszenie Konkursu.

Dyrekcya g. s. Towarzystwa Kredytowego ogłasza niniejszém, iż rozporządzeniem wysokiego c. k. namiestnictwa z dnia 26go września r. b. do l. 11,207 dozwolonem zostało utworzenie dwóch nowych posad przy Instytucie kredytowym mianowicie adjunkta likwidatury i adjunkta wydziału konfekcyi listów zastawnych z płacą roczną dla każdego 500 złr. m. k. Z posadą adjunkta likwidatury połączony jest obowiązek złożenia kaucyi w ilości rocznéj płacy, w gotówce, listach zastawnych galic., obligacyach indemnizacyjnych, papierach skarbowych, lub téż na hipotece, przy czém papiery kredytowe policzone będą podług kursu z dnia w którym złożone zostaną.

Ubiegający się o którąkolwiek z tych posad podania swoje najdaléj do 15go listopada r. b. a to jeżli w publicznym urzędzie zostają, przez przełożone władze do Dyrykcyi galic. stan. Towarzystwa kredytowego wnieść i w nich następujące okoliczności udowodnić mają:

a) miejsce urodzenia, wiek. stan, religię.
b) dokładną znajomość języka polskiego i niemieckiego.
c) odbyte nauki i dotychczasowe zatrudnienie, tak aby żaden okres czasu nie był pominięty.
d) czyli z którym z urzędników Towarzystwa kredytowego i w jakiem są pokrewieństwie, nadto
e) ubiegający się o posadę adjunkta likwidatury mają udowodnić złożony examin z rachunkowości skarbowéj i kupieckiéj, oraz nabytą w tym zawodzie praktyczną biegłość.

Towarzystwo kredytowe obmyśli fundusze aby swoim stałe posady zajmującym urzędnikom, gdyby w służbie Instytutu do dalszych usług niezdatnemi się stali, w miarę lat na usługach Instytutu strawionych utrzymanie zapewnić, tudzież pozostałym po nich wdowom, utrzymać się niemogącym, jakieś wsparcie udzielić; w tym celu mierne odciąganie od płacy rocznéj zaprowadzone być może. To oświadczenie jednak nie nadaje urzędnikom prawa żądania emerytury lub łaskawego chleba.

Z Rady Dyrekcyi galic. stan. Towarzystwa kredytowego.

We Lwowie dnia 26go października 1854.

(1069-1-3) *Smereczański* sekr.

Obwieszczenie.

Podpisani kuratorowie upadłego handlu śp. Leona Trembowolskiego, podają do publicznéj wiadomości, iż na zasadzie rezolucyi c. k. Trybunału Wielkiego Księstwa Krakowskiego, z dnia 27 b. m. i r. N. 8905, różne rekwizyta i materyały handlowe, niemniéj wina i inne ruchomości do tegoż handlu należące, w dniu 3 listopada r. b. o godzinie 9téj z rana, w domu pod l. 197 w g. I. w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj stojącym, przez publiczną licytacyą sprzedane zostaną.

Kraków dnia 28 października 1854 r.

Eustachy Ekielski.
(1070) Adam Krywult.

(1068) Obwieszczenie

Lustra, zegary i stolarszczyzna, będą w dniu 7 listopada r. b. to jest we wtorek o godzinie 10éj rannéj na placu obok gmachu Sukiennic miasta Krakowa w drodze exekucyi sądowej przez publiczną licytacyą sprzedane.

Kraków dnia 30 października 1854 r.

Siermontowski c. k. kom. sąd.

C. k. teatr niemiecki w Krakowie

We środę dnia 1 listopada r. **Cyrulik Sewilski** wielka opera z muzyką Rossyniego.

C. k. teatr polski w Krakowie.

We wtorek dnia 31 października 1854 r. dramat w 5ciu odsłonach a 2ch oddziałach z prologiem romantycznym wierszem napisany: **Granowski** czyli **Zamek na Zawieprzycach.**

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
28	2	336'''47	+ 7°2	64 1	pnzachodni średni	pogoda z chmurami		+ 8°1	+ 2°6
„	10	337 52	+ 2 6	92 6	„ słaby	pogoda			
29	6	337 50	+ 2 3	95 9	„ „	mglisto	mgła wilgotna		
„	2	337'''14	+ 5°2	77 9	pnwschodni słaby	pogoda z chmurami		+ 5°9	+ 1°0
„	10	336 68	+ 1 0	90 4	wpnwschodni „	pogoda	koło przy księżycu		
30	6	336 27	+ 0 4	90 7	pnwschodni „	„	szron		

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni*, rządzca drukarni.